

SMYRNAS

FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER

 Härligaste Fader, vi är så glada ikväll, för att veta, att vi i våra varelser har odödligt Liv. Vår Guds Liv delades ut genom tungor av eld och satte sig på var och en av dem, och de blev alla fyllda med Den Helige Ande och började tala med andra tungor, som Anden gav dem uttryck. Å, Fader, så vi tackar Dig, för att Du verkligen delade ut Dig själv ibland Församlingen. Inte underligt att vår Herre sa: ”På den dagen kommer Ni att veta, att jag är i Fadern och Fadern i mig, jag i Er och Ni i mig.” Så Himmelens Gud bor ibland Sitt folk! ”En liten tid och världen ser mig inte längre, ändå ska Ni se mig, för jag kommer att vara hos Er, till och med i Er, till världens ände.” Fram genom varenda församlingstidsålder skulle Du vara här, densamma igår, idag och i evighet, och vi skulle känna igen Dig på de gärningar, som Du utför. ”Dessa gärningar ska följa dem, som tror.”

² Herre, då vi ser – ser alla tidsåldrars höjdpunkt, tiden håller på att rinna ut och Evigheten sätter in. Fader, Gud, vi är så glada för att veta, att vi lever i den där kvarlevan idag, ger akt på våra liv och ser efter vilket slags mål vi har, motiven vi har, och ser att Den Helige Ande har övertagit ledningen. Gud, må varenda person i gudomlig närvaro ikväll komma till insikt om de här församlingstidsåldrarna, som vi lever i, och kvickt fly till Herren Jesus, för det är så klart skrivet, att: ”Herrens Namn är ett mäktigt torn, de rättfärdiga springer in i Det och är trygga.”

³ Å, Gud, kom ikväll och smörj vår varelse, Herre! Hämta de kringirrande, å, Herre, som är så förvirrade! Se på de stackars fåren, Herre, de vet inte, vad de ska tro! Det är herderop överallt ifrån. Vi ber, Fader, att de ska höra denne hjordens store Herde, Herren Jesus, Hans Ande, tala ikväll och säga: ”Mitt barn, kom till mig, så ska jag ge Dig Sabbaten, den Vila, som plomberar Dig till Din eviga bestämmelseort.” Att inte kastas omkring på jorden, då vi nu ser tiden rinna ut. Bevilja oss det, Fader! Tala genom talaren, lyssna genom öronen på dem, som hör, för vi lyssnar allesammans. I Jesu Namn ber vi. Amen. Var så goda och sitt!

⁴ Ikväll, nu, studerar vi den andra församlingstidsåldern. Jag ser många av dem göra anteckningar osv., och det är orsaken till, att jag vill göra det här klart varenda gång.

⁵ Nu kallades den andra församlingstidsåldern för Smyrnas församlingstidsålder. Och den ägde rum, Smyrnas Tidsålder började vid samma tid, som den efesiska Tidsåldern slutade. Den

efesiska Tidsåldern var från år 55 e. Kr. till år 170. Smyrnas Tidsålder började 170 och pågår till 312. Den här församlingen är en förföljd församling. Den som bär martyrkronan, är en prövningarnas församling. Och Guds löfte till den, till den Utvalda Församlingen i den, var att ge den en Livets krona.

⁶ Varje församling hade en *stjärna*, som hölls i Guds hand, vilket representerade "budbäraren" till den församlingstidsåldern. Den bäste, som jag kunde tänka mig som budbäraren till den efesiska församlingstidsåldern (för Bibeln säger inte, vilka de är) var Paulus. För han grundade den efesiska församlingen och var den församlingstidsålderns predikant, som förde Ljuset till Församlingen, vilket den helige Johannes fortsatte med från och med då. Och sedan Polykarpus, och vidare . . . Polykarpus, rättare sagt, från och med då.

⁷ Smyrnas Tidsålders tror jag, av allt, som jag har kunnat finna, var Irenaeus. Och nu vill jag ge Er orsaken till att jag valde Irenaeus istället för Polykarpus. Nästan alla präster (och bibellärare) vill tro, att den ängeln var Polykarpus. Polykarpus var lärjunge till den helige Johannes, det är sant. Och Polykarpus beseglade . . . Han – han var martyr, de högg honom rakt i hjärtat och dödade honom. Men han var nu en framstående man, en betydande man, en gudfruktig man, älskvärd. Utan tvivel en av de största kristna vi någonsin har haft. Och det fanns ingenting, man kunde säga emot hans liv.

⁸ Orsaken till att jag valde Irenaeus: För att jag tror, att Irenaeus stod närmare Skriften, än Polykarpus gjorde. För Polykarpus lutade liksom åt den romerska idén om att sätta upp en organisation. Och – och Irenaeus var bestämt emot det, han fördömde det absolut. Och då kom, som vi alla vet, den stora frågan vid Konciliet i Nicaea. En av de stora frågorna var, om Gud var *tre* eller Gud var *en*. Och nu tog Irenaeus ståndpunkten, att Gud var Gud, bara En.

⁹ Jag skulle kunna läsa från *The Ante-Nicene Fathers*, volym ett, sidan 412, bara ett litet citat. Om Ni vill anteckna det, volym ett av *The Ante-Nicene Fathers*. Och på sidan tolv, och det är . . . Om Ni vill ha volymen, är det sista delen av volym tre. Man skulle ju kunna läsa alltsammans. Det är åtskilliga kapitel om det, rättare sagt åtskilliga meningar. Nu börjar jag att läsa just vid den sista – just vid de sista tjugo, trettio verserna av det. Jag ska inte läsa alltsammans, utan bara en del av det:

"Alla de andra uttrycken ger på samma sätt varelse . . . Ger en och samma Varelses titel." (Ser Ni, han försöker säga, vad de kallade Honom: 'Fader, Son och Den Helige Ande', och han sa: "Det där är *titlar*, inte namn, den Ende Varelsens titlar." Det där är exakt, vad vi lär ut än idag.) "Som till exempel (och så i parentes)" (på engelska, *Kraftens Herre, Herren allas Fader, Gud Allsmäktig, Den Högste, Skaparen, Tillverkaren* och

liknande. De här är inte namn och titlar på olika varelser efter varandra, utan på en och densamme”, (Amen!) ”genom vilkens namn den ende Guden, Fadern, är . . . Han – Han som ger alla de här sakerna . . . ger till alla . . . existensers . . . Allt existerandes välsignelse.”

¹⁰ Irenaeus säger, att ”Alla dessa titlar summeras ihop till ett enda Namn, under en enda Gud, och de är bara titlar, vad Han var.” Han var Sarons Ros. Det är vad Han var. Det är en titel. Han var Morgonstjärnan. Han var Alfa. Han var Omega. Det där är titlar, vad Han var. Han var Fader. Han var Son. Han var Den Helige Ande. Men det finns *en enda* Gud. En enda Gud, och Hans Namn är Ett. Och det där är en orsak till, att jag tyckte, att Irenaeus var korrekt i sin – i sin diagnos här, eller tolkning av Skriften.

¹¹ En sak till, som jag skulle vilja läsa för Er, den finns i boken *Hur skedde det?* Och det här är enligt historikerna. Och *Hur skedde det?* Av R. C. Hazeltine, de tidiga församlingarnas historia. Och här på sidan 180: ”De andliga gåvorna på Irenaeus tid, år 177 till 202 e. Kr.” Orsaken till att jag nu citerar det här, är att det kommer på bandet, ser Ni, och – och det kommer att tas med i böcker:

”Det var på Irenaeus tid, som de flesta i Frankrikes apostoliska församlingar hade alla Den Helige Andes gåvor.” Det där var från hans undervisning, ser Ni. ”Irenaeus församlingsmedlemmar i Lyon”, det är Lyon i Frankrike, ”talade i tungor. Det var inte ovanligt att se någon död hämtas tillbaka till livet. Helbrägdagörelse var – helbrägdagörelse var en daglig företeelse i alla de evangelistiska . . . Evangeliska församlingarna överallt.” Den där Irenaeus visste, hur han skulle undervisa! ”Kraftgärningar skedde ofta. Faktiskt var de där församlingarna aldrig utan en mirakulös yttring av Guds närvaro, antingen genom syner, upphävande av naturens krafter i en kraftgärning, för att påminna den tidens evangeliska kristna om, att de var Hans älskade lärjungar. Men från det förgångnas historia kan vi inte snappa upp ett enda exempel på dödas uppståndelse i den första romerska kyrkan.”

¹² Det där är folk, som inte . . . Är inte intresserade i någondera sidan, de berättar bara sanningen. Det är historiker.

¹³ Det är därför jag tänker på Irenaeus, för, ser Ni, han hade samma tro, som Paulus och lärjungarna hade lämnat i arv. Det är därför jag har . . . Tror att han var Smyrnas församlings ängel, för han var . . . Han hade samma Skriftenliga undervisning. Och samma Skriftenliga undervisning på Guds Ords grund kommer att åstadkomma samma sak varenda gång. Om man bara helt enkelt vill ta Guds recept och tillämpa det bokstavligen, oavsett vad församlingarna säger, bara följa det precis på det sätt det är

sagt, kommer det att åstadkomma samma sak. Och det var det, Irenaeus gjorde.

¹⁴ Nu tror jag, att Polykarpus var en fin man, förstå det! Men jag säger, att han lutade för mycket åt att organisera församlingen, och liksom nikolaiterna gjorde. De organiserade församlingen och – och samlade ihop ett broderskap. Vilket verkar all right intellektuellt sett, men, ser Ni, Anden är så långt före intellektet, att . . . Man kan inte ens tänka rätt åt – åt Anden. ”Mina höga tankar är högre än Era tankar.”, säger Gud. ”Mina vägar är högre än Era vägar.” Så det finns bara ett enda sätt att göra det där, att bara följa Honom enligt ritningen. Det är riktigt.

¹⁵ Nu kanske vi tänker, om man skulle gå härifrån. . . Om jag gick till Chicago ikväll, skulle jag kanske komma ut här och skaffa en kompass och säga: ”Låt oss nu se, Chicago ligger rätt åt det här hållet. All right, jag sätter igång direkt.” Jag skulle inte komma ut ur Jeffersonville. Förstår Ni? Jag måste skaffa mig en vägkarta. Och där finns – där är en rit- . . . En utritad väg, som jag kan fara till Chicago med sex eller sju timmars körning med bil, men jag kan inte bara ta vilken väg som helst. Flygplanet kan inte bara ta vilken väg som helst, det har en – en luftkorridor eller en viss höjd osv., som det måste flyga på, vissa graders kurs, som det måste hålla.

¹⁶ Det finns en banad väg, och Gud har en väg. Gud har vägen för Sin Församling, för Sitt folk. Och Han avsåg aldrig, att Den skulle styras av påvar, kardinaler, ärkebiskop eller överintendenter. Den Helige Ande är den levande Gudens Församlings Handledare, till att uppfostra Den. Och all heligheten går inte till en kardinal eller en präst, för att göra honom till en helig man i – i församlingen, vad som helst. Lekmännen har precis rätt. . . Lika mycket rätt till Den Helige Ande som någon predikant, pastor, diakon, förtroendemän, vad mer. Lekmännen!

¹⁷ Och orsaken till att de kallar det för niko-laiter . . . Liksom vi hade igår kväll, nikolait, vi plockade sönder ordet och tog det ifrån grekiskan. Och N-i-c-k-o betydde. . . *Nicko*, vilket betyder ”att besegra eller att omstörta”. Vad? N-i-c-k-o, nicolait, *lekmän*. ”Att besegra lekmännen”, och omstörta det genom att ge dem en orden av människor, präster, som skulle undervisa dem och skulle. . . De skulle tillsammans dra sina slutsatser. Det var så Konciliet i Nicaea hölls. För många kom tillsammans och ordnade till en orden i Konciliet i Nicaea. Vi är inte. . . Vill inte tala alltför mycket om det, för det blir på torsdag kväll, i Konciliet i Nicaea.

¹⁸ Men det var där, som den Romersk-Katolska Kyrkan utformades, ur en grupp människor, som var konvertiter till den helige Paulus och Irenaeus och den helige Martin osv.

De var konverterade kristna till... Från hedendomen över till Kristendomen, men ville dra tillbaka församlingen in i en gammaltestamentlig gudstjänstform, som att ha överstepräster och – och apostolisk succession, som en påve till en påve till, ännu en påve. Om vi kunde gå vidare fram genom den här Bibeln, skulle Ni finna, att det där är precis exakt sanningen, och hur Gud fördömde saken ända från begynnelsen, och i gårdagskvällens församlingstidsålder sa: ”Jag hatar det!”, och det gjorde Församlingen också.

¹⁹ Gud avsåg aldrig, att Församlingen skulle skötas av människor. Gud sköter om Sin Församling, och Han leder den genom Andens gåvor. Andens gåvor finns i Församlingen för att rätta till anden. Han har fem predikanttjänster i Sin Församling. Den första av dem är apostlar eller missionärer. Missionär är den högsta kallelse, som finns, apostel. Ordet *missionär* betyder ”en som är sänd”. *Apostel* betyder ”en som är sänd”. Varför de någonsin valde att kallas missionär, vet jag inte. Men de är apostlar. All right. Apostlar, profeter, lärare, evangelister, pastorer. Det där är nu de av Gud utvalda tjänsterna till Hans Församling.

²⁰ Sedan finns det i varje lokal församling nio andliga gåvor, som kommer ibland folket, det är kunskap, vishet, helbrägdagörelsegåvor, kraftgärningar, tungotal, uttydande av tungotal. Och alla de här sakerna går i varje lokal kropp. Och varenda person i församlingen har en individuell tjänst, och den där individuella tjänsten verkar tillsammans med resten av tjänsterna för att uppbygga Jesu Kristi Kropp. Och aldrig... .

²¹ Kom nu ihåg detta, att här är... Jag ska dra de här linjerna ikväll. Den första församlingen, Efesus, Smyrna, Pergamus, Tyatira, Sardes, Filadelfia, Laodicea. Kom nu ihåg, då det här fortsätter, att *den här* församlingen hade Andens fullhet, men vid slutet av församlingstidsåldern finner vi, att Den pressades ut. Nästa församlingstidsålder pressade litet till, litet till, tills i *den här* var det bara en pytteliten gnutta. ”Du har några saker”, sa Han. Å, då vi kommer till denna Tyatiras församlingstidsålder!

²² Efter att den kom, nu, lät Gud en tysk vid namn Martin Luther uppstå, som svängde tillbaka Församlingen igen. Det började med litet till, han predikade Rättfärdiggörelsen. Martin Luther kom med, predikade Rättfärdiggörelse. John Wesley kom med och predikade Helgelse. Sedan, i den här församlingstidsåldern *här*, kom de raka vägen tillbaka igen, till Den Helige Andes dop igen, med samma tecken och under, som kom ner. *Här* är det som den gick ut genom femtonhundra år av mörk medeltid. Och det var där det mörkaste... Rättare sagt den längsta församlingsperioden vi hade i församlingstidsåldrarna. Sedan är det *här* den börjar komma upp, Rättfärdiggörelse, Helgelse, Den Helige Andes dop. Och Bibeln säger, att: ”Vid slutet av *den här* tidsåldern, att den här lilla minoriteten

här kommer att bli nertryckt, för att samma Pingstförsamling kommer att börja göra samma sak, som de började med *här* borta, nikolaiter.” (Å, Gud, låt mig hålla min mun stängd, tills jag kommer fram till det där!) Förstår Ni? Vad jag kan se där. Ser Ni, tills Ni kan se här. Och jag ska visa Er, att budbäraren till den här församlingstidsåldern kommer att hata samfunden. Anden kommer att uppfostra barnen. Det har alltid varit så. Och nu har vi en . . .

²³ Om Ni nu vill lägga märke till det här, hur Den var mäktig här, slocknade och till sist undertrycktes Den fullständigt. Sedan börjar Den på nytt. Luther drog tillbaka Den, Rättfärdiggörelse, Helgelse, Den Helige Andes dop. Och sedan precis vid ändens tid undertrycker han Den fullständigt, tills Detta har nästan fullständigt slocknat, det finns bara en pytteliten gnutta där, och det är då Han ropar, att: ”Om Han inte förkortar verket för de Utvaldas skull, kommer inte något kött att bli frälst.” Förstår Ni? Där är man, precis vid ändens tid. Behåll nu detta i minnet!

²⁴ Nu ska vi börja med denna Smyrnas församlingstidsålder. Först vill jag analysera den här på en del papper, som jag – som jag har. Nu är det den andra tidsåldern, som är Smyrna, och jag tror, att Ni allesammans håller med mig (eller jag hoppas, att Ni gör det, eller halvvägs i alla fall) om att Irenaeus var stjärnan till den församlingstidsåldern. Han var Guds budbärare, för han svepte över landet, in i Frankrike (Gallien), där nere, och han grundade församlingar, och varenda en av dem grundades på Den Helige Andes dop, tungotal, dödas uppståndelse, sjukas helande, att stoppa regnen och dagligen utföra kraftgärningar. De visste, att den levande Guden bodde ibland människorna. Det där var Guds man, för Jesus sa: ”Ingen människa kan göra . . .” Rättare sagt, människorna sa: ”Ingen kan göra de här gärningarna, med mindre Gud är med honom.” Det var Nikodemus, som sa det till Jesus.

²⁵ En handelsstad, nu, en handelsmarknad till Lydien och åt väster. Den tredje staden i storlek i Asien, en stor hamnstad. Känd för rikedom, tempel, byggnader, skolor, medicin och vetenskap. Judar bodde i Smyrna, och de evangeliserade Smyrnas folk. Polykarpus var den förste föreståndaren i Smyrna. Polykarpus och andra trofasta tjänare grundlade den djupa tron på Gud i de troende Smyrnaborna. Tidiga kyrkofäder gav Sanningens förmaning till Smyrna.

²⁶ Smyrnas församlingstidsålder, namnet på församlingen var Smyrna, *Smyrna* rättare sagt, det betyder ”bitterhet”, myrra. Det har med döden att göra, för de var döende.

²⁷ En förföljd församling, Gud kallade dem ”förföljda”. Gud såg på deras förföljelser och gav nåd till att bära dem. Han tittade på dess prövningar och gav dem seger över döden. Tittade på deras fattigdom och gav dem rikedomar i Honom. Smyrnas

församling gick igenom prövningarnas glödgheta ugn, men var en välluktande doft för Honom. Det där är nu den där Kvarlevan, inte hela Smyrnas församling. Det är bara Kvarlevan jag talar om. Den stora *tio-dagars-prövningen* betyder "tio år av den blodigaste förföljelse".

²⁸ Jag vet inte, om jag kan stava det här namnet eller uttala det eller inte. Det här var kejsaren vid den tiden, som jag tror var den blodigaste av dem efter Nero år 67, D-i-o-c-l-e-t-i-a-n. Under åren 303 till 312 e. Kr.

²⁹ Gud förmanar Smyrna att vara trofast intill döden, liksom Han var: "Och jag ska ge Dig en Livets krona, liksom Fadern har gett mig." Gud lovade övervinnaren (i prövningarna) seger över den andra döden: "Frukta inte dem, som kan dräpa kroppen, utan Honom som kan förgöra själen, rättare sagt, döda själen!" Det . . . Smyrnaborna skulle hålla ut intill änden: "Frukta inte för människor, så ska en Livets krona bli Dig given." Förföljelsen av kristenheten i tidsåldrarna, som är exemplifierad i Smyrnas församlingstidsåldrar, är mycket viktig. Vi kommer att vilja komma fram till det om bara en liten stund, om Herren vill.

³⁰ Om nu några av Er missar några av de här medan . . . Om jag skriver dem litet för fort för resten av klassen, så ska vi . . . Vi . . . Ni kan säkert få dem från oss, när Ni vill, vi ska vara glada att – att få ge dem till Er. (Ursäkta mig!)

³¹ Nu börjar vi på 2:a kapitlet och 8:e versen ikväll. Vad lämnade vi Honom nu på igår kväll? Han var säkert . . . Hatade de där nikolaiterna. Är det riktigt? Vad gör Gud nu? Vad måste vi ta reda på först? Uppenbarelsen om Jesus Kristus, vem Han är och vad Han är. Nästa stora sak nu, vi finner, att Han hatar vad som helst, som vill sätta någonting till att regera över Hans församling, utom Han själv. Han är en svartsjuk Gud.

³² Så jag skulle vilja stanna, för vi har bara fyra verser här, bara för att få citera en liten sak. Hur många kan komma ihåg, då den gode profeten Samuel, då hela Israel ville göra liksom resten av världen? Kommer Ni ihåg det? Och profeten talade om det för dem, sa: "Ni har fel!" Men de ville göra liksom filistéerna och liksom resten av dem. Ja, det är exakt vad som hände i den här allra första församlingstidsåldern. Det är underligt, att folk inte vill, att Gud ska leda dem. De vill följa . . . De vill ha någon människa. Israel gjorde det största misstag, som någonsin har gjorts, då . . . Nåden hade redan försett dem med en profet, en ledare, försett dem med ett lamm som försoning och försett dem med mat från himlen och alla de goda ting, som nåden hade försett dem med, och ändå, i 2 Mosebok 19, ville de ha en lag. De ville göra sig teologie doktorer och ha några män, de ville ha något med Det att göra, också.

³³ Människan försöker alltid överlista själva Skaparen, som skapade henne, och hon gör ingenting annat än att döda

sig själv. Som jag predikade för några söndagar sedan om *Hybridreligionen*. Och det är exakt så. Då man korsar någonting, kan det aldrig . . . Det är slut med det! Det är färdigt, det kan inte komma tillbaka längre. En mula kan aldrig föröka sig igen och få en mula till, för den – den är en mula, den är en korsning. Fin majs, man kan inte odla fin majs av fin hybrid-majs. Det kommer inte ens att . . . Den kanske kommer upp, men den är – den är, å, den är inte bra alls. Man kan inte göra det. Vad som helst, som är en hybrid, är odugligt.

³⁴ Och en hybridreligion är oduglig! Så länge som man försöker lägga till någonting till det, som Gud sa, eller göra någonting, som Gud inte vill, att man ska göra, är det en hybridreligion. Den kan se vacker ut. Å, hybrid-majs överglänser den naturliga majs. En gammal mula arbetar mer än två hästar. Nåväl, det där är . . . Det fungerar inte, broder, det är nåden, som vi är frälsta genom. ”Inte genom gärningar blir vi frälsta, utan av nåd.” Så det där kan . . . Jag hoppas, att Ni inte tycker att de här kommentarerna . . . Ni – Ni sitter här i spänning, och jag – jag känner det här uppe. Förstår Ni? För det finns presbyterianer, metodister och alla sorter här inne. Vi vet det. Och så – så känner jag det. Och Ni måste koppla av litet någon gång emellanåt, skaka av Er det där, liksom.

³⁵ Lyssna nu! Vad som helst, som är en hybrid, är odugligt. Man måste ta det ursprungliga, så som Gud gjorde det, då får man någonting, som är rejält.

³⁶ Nu finner vi då, att denna Israels församling, då de gick vidare, hade Gud gett dem mat och tagit hand om dem och gjort allting för dem. Och till sist tittade de över till filistéerna och amoriterna och . . . Och de olika, och sa: ”Vi vill ha en kung! De har någonting, som vi inte har.”

³⁷ Det är samma sak, som människorna gör idag. En av de här, våra systrar, kommer att titta på TV och se Gloria Swanson, eller vem det nu är de . . . En del av de där kvinnorna med ett visst slags dräkt på sig, och de kan bara inte stå ut, med mindre de får en. Förstår Ni? Man ser någon kvinna i staden: ”Å, är inte det där älskligt!” Vad bryr man sig om, vad hon skulle ha på sig? Folk, de är bara på det där viset, jag sa, att det är efterrapningens tid, någon vill efterapa den andra. Man kan ta . . . Det finns så många Elvis Presleys nu, så jag – jag ska säga Er, man skulle inte kunna lasta in dem i godsvagnar, för att han blev populär av köttsliga jäm-. . . Efterapningar!

³⁸ Vi har samma sak i religionen. Jag läste Martin Luthers historia, och vem som helst av Er historiker vet det. De sa, att det inte var något mysterium, att Luther kunde protestera mot den Katolska Kyrkan och komma undan med det, utan det största mysteriet var, att han kunde hålla sitt huvud över all fanatismen,

som följde hans väckelse och ändå vara kvar hos Ordet. Det var miraklet, hur Gud höll honom klar och ärlig.

³⁹ Så nu kom de till denne Samuel. De sa: "Gör oss en pro- . . ." Rättare sagt, "Gör oss en – en kung!" Och Herren sa till honom, att Han förkastade den idén, precis exakt liksom Han förkastade det här med organisationen.

⁴⁰ Precis liksom Han förkastade det, förkastar Han organisationer. Han förkastar inte organismen, men organisationerna. Organism, det måste vi ha. Men organisation behöver vi inte ha, för den drar gränser: "Vi är *Det-och-det*." Är Du en kristen? "Jag är metodist." Är Du en kristen? "Jag är baptist." Det där betyder inte mer än en gris i en stia. Det har ingenting att göra med Det, inte alls. En kristen!

⁴¹ Jag frågade en flicka en kväll på plattformen: "Är Du en kristen?"

Hon sa: "Å, Du ska bara veta, att jag bränner ett ljus varenda kväll." Som om det hade någonting att göra med kristendom!

⁴² En annan man sa: "Tjaa, jag är ju amerikan. Visst!" Nåväl, det har ingenting att göra med Det, inte ett dugg. Man är en kristen, för att man tillhör ett annat Rike. Det är riktigt. Och man är – man är i ett annat Rike där uppe.

⁴³ Vad gjorde nu Samuel? Precis samma sak, som Gud gjorde här. Samuel sammankallade Israel, han sa: "Lyssna till mig nu! Jag vill fråga Er en sak. Har det någonsin hänt någon gång, att jag har sagt Er någonting, som inte var sant?" Han sa: "Jag – jag är Guds profet ibland Er. Säg mig en enda gång, som jag någonsin har sagt till Er någonting i Herrens Namn, som inte gick i uppfyllelse!" Det var vad Samuel sa till dem. Han sa: "Och har inte Gud gett Er mat och tagit hand om Er och gjort alla de här sakerna?" Han sa: "Ni syndar genom att försöka göra liksom de andra nationerna."

"Å . . ." sa De.

⁴⁴ Han sa: "Jag vill fråga Er en annan sak. Har jag någonsin tagit ifrån Er några pengar? Har jag någonsin bett Er om ett offer? Eller har jag någonsin sagt Er någonting i Herrens Namn, som inte gick i uppfyllelse?"

De sa: "Nej, Du har aldrig tagit våra pengar, det är sant. Och Du sa aldrig någonting till oss i Herrens Namn, som inte gick i uppfyllelse."

Han sa: "Hör på mig då! Ni syndar genom att Ni försöker göra liksom resten av dem." Men de ville ha en kung ändå! Oavsett om det var rätt eller fel, ville de genomföra sin idé.

⁴⁵ Det var samma sak, som församlingen gjorde just här i Efesus, de antog den nikolaitiska läran. Och då de gjorde det, knuffade det dem raka vägen in i konverterad hedendom och kristendom tillsammans och blev orsaken till femtonhundra års

mörk medeltid. Och då Luther drog ut dem, gjorde då inte lutheranerna (för andra gången) samma sak, som de gjorde fordom i Efesus! Exakt.

⁴⁶ Om Ni nu vill lägga märke till det, så satt inte ljusstakarna riktigt så där. De började gå ner så här och kom upp. Nåväl, den högsta bortifrån platsen där Han stod, var den här uppe. Och kristendomen undertrycktes gradvis, då den gick ifrån där Han stod i korsets form, som vi skulle se Honom i 4:e kapitlet, i korsets form så här. Och *det här* är Hans högra hand, *det där* var Hans vänstra hand. Nu, just *här*, hade Han Sin hand på *den här* församlingen och på *den där* församlingen. Han var både Alfa och Omega och, naturligtvis, allt som var där emellan de två, alla de andra bokstäverna. Men Han sa särskilt: "Alfa och Omega." Han hade en regnbåge över sitt huvud, vilken var Hans förbund.

⁴⁷ Om Ni nu lägger märke till det, så undertrycktes Pingstens ljus, där det började, gradvis. De här männen, Irenaeus, Polykarpus, hela resten av dem beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod, tills kristenheten till sist trycktes in i den mörkaste av tider.

⁴⁸ Titta nu, den första tidsåldern på andra sidan av den där stora knölen, då man kom över, blev det litet grand Ljus, mera Ljus, sedan mera Ljus. Se, hur det börjar lysa igen, då man kommer till den tiden! Och nu, i slutet av *den här* tidsåldern, är det förutsagt här, att det skulle bli en *laodiceisk*, en "ljum". Här är det nu. Å, om *den här* saken här förde dem till *detta*, varför skulle vi vilja ha den här framme i Pingsten?

⁴⁹ Och, som Ni vet, säger Bibeln: "Där skulle finnas ett vilddjur." Och vi vet, att det är det romerska påvedömet. Det är exakt rätt. Och sedan skulle de utforma en bild av det där vilddjuret. Vad är en bild? Någoting, som är gjort likt det. Och det är kyrkornas förbund, och pingstvännerna är inne i det. Det kommer att komma en tid, då man antingen tillhör en organisation, eller så kan man inte hålla sin dörr öppen. Se nu efter, om inte det där är sant! Det är orsaken till, att vi slår ihjäl det. Jajamensan. Man kan inte. . . Lägre än så, de kommer att försöka stoppa en så grovt, att de försöker. . . Kommer inte att låta en köpa eller sälja, med mindre man har den där organisationens märke på sig. Den inför det bara.

⁵⁰ Precis exakt liksom på den tiden, då de brände dem, de. . . Jag stod där på den där arenan, grät som ett barn, då jag tittade dit upp, där gladiatorerna skulle sitta i den där gamla arenan där. Och – och att få se de där sakerna och veta, att många av mina kristna bröder åts upp av lejon och – och slets i stycken på marken där, och kvinnor och små barn osv. Och jag tänker, om de allesammans gick ner i tro, skulle då jag svika dem nu? Nänämensan, broder! Gud, låt mig få stå för den Tro, som

en gång överlämnades åt de heliga! Samma Sak, oavsett hur impopulär. . .

51 Någon vill alltid säga: "Nja, . . ." Någon sa för inte så länge sedan. . . Å! Hur många stora predikanter på fältet har inte ringt mig och sagt: "Broder Branham, om Du inte slutar med det där, kommer varenda organisation att vara emot Dig."

52 "Å", sa jag, "det finns En, som inte kommer att vara det, det är Den, som är i Himmelen. Det är Den, jag väntar på." Förstår Ni? Nu älskar jag folk i varenda organisation. Förvisso. Men har jag någonsin sagt Er någonting, som Herren. . . I herrens Namn, som inte gick i uppfyllelse? Förstår Ni? Har allting sagts och gjorts rätt? Har jag någonsin tiggat pengar av Er? Håll Er då utanför organisationerna! Stå fria i Kristus, Ni, låt alltid Den Helige Ande röra Sig i och utanför församlingen!

53 Det enda, som betyder någonting, få bort alla de här skillnaderna ifrån Er! Små ismer och små konstiga känslor ibland er för bröder och sådana saker, skaka av det! Låt inte någon bitterhetens rot någonsin komma in i Din själ! Om Du gör det, kommer den att fräta sönder Dig. Rätt. Bevara kärleken! Jag bryr mig inte om, hur mycket folk hatar Dig, älska dem ändå, Du! Om du inte kan göra det, behöver Du. . . den. . . Du den är inte. . . Du är inte plomberad, Du har något löst någonstans än. Så kom vidare, gå tillbaka och få det där plomberat riktigt ordentligt med Kristi Blod! Det kommer att rena Dig från all bitterhet. Ja.

54 Få se nu, men vi försöker igen. Pingstvälsignelsen föll omkring 1906, där någonstans. Det sitter en predikant tillsammans med oss ikväll, en missionär från Tibet, en av de fi-. . . Jag säger det inte, för att det är i hans närvaro. Jag hoppas, att han inte for hem. Jag tror, att han fortfarande är här, han skulle tala litet grand till oss, innan jag kom ner. Och den mannen kommer ihåg det första i pingstväckelsen. Det fanns ingen organisation, alla hade allting gemensamt. Å, så lätt det är, att ta felsteget just där, och så bra det ser ut för de intellektuella!

55 Titta, så litet Israel förstod, då de stod där ute på stranden och skrek. . . Nu säger man: "Den här sortens religion är någonting nytt." Å, det är den äldsta, som finns. Förvisso. Till och med innan världen någonsin skapades, ropade de och prisade Gud. Gud sa så, frågade Job: "Var var han, då – då morgonstjärnorna sjöng tillsammans och Guds söner ropade av glädje?" Det var innan världen någonsin skapades.

56 Men titta nu på Israel, de hade sett kraftgärningar. Det där är den tidiga pingströrelsen, Israel, den tidens pingströrelse. Nu hade de förts ut ur Egypten, Gud hade välsignat dem, gett dem alla slags stora tecken och under och befriat dem. Och då de stod på den där stranden och hade ett pingstmöte. . . Det gjorde de!

Lyssna nu! Moses sjöng i Anden, och Mirjam tog en tamburin och sprang nedför stranden och slog på den här tamburinen och dansade i Anden. Och Israels döttrar följde henne och dansade i Anden. Om inte det där är ett pingstmöte, så har jag aldrig sett ett. Så litet de trodde, att löfteslandet var fyrtio år framför dem! Det var bara omkring sextiofyra kilometer. Men att det tog dem fyrtio år att komma sextiofyra kilometer, är för att de valde fel sak. De valde att få en lag i stället för att låta Den Helige Ande leda dem, låta Eldstoden ta dem vidare och leda dem. De ville ha någonting att göra själva. De ville ha särskilda präster och särskilda högt uppsatta ämbetsmän, och litet teologi, som de kunde bråka om, istället för att bara fortsätta och låta Den Helige Ande leda dem. De var i Anden, Gud hade försett dem med allting, men de måste ha någonting att göra med det.

⁵⁷ Precis liksom att skapa hybrider igen. Låt kon vara ifred! Låt hästen vara ifred! Låt maten vara ifred! De. . . Vetenskapen påstår i *Readers Digest*, i artikeln om det, att om de fortsätter att skapa hybrid-mat, och människorna äter den. . . Liksom kycklingarna, de har fått den där stackars kycklingen dithän, att den inte har några vingar eller ben. Och om den ligger, ligger den ihjäl sig, de kan bara leva ett år. Och vävnaderna är så lösa, att man knappast kan äta den. Och om folk äter den, fördärvar den människorna. Det är riktigt.

⁵⁸ Som Ni vet, ökar homosexualiteten, omkring fyrtio procent i Förenta Staterna över året som gick. Och visste Ni, att vetenskapen påstår, att kvinnorna bli bredare över axlarna och smalare över höfterna, och männen blir smala över axlarna och bredare över höfterna? Man äter fördärvad säd, man äter fördärvade saker. Ens kropp skapades till att växa och frodas av det naturliga. Och vad åstadkommer det? Det förändrar till och med mäns och kvinnors naturliga kurs, så att Hollywood, till och med vår regering och allting, är fulla av perversa. Vad gör han? De drar det över sig själva med sitt eget kunskapens träd och dödar sig själva.

⁵⁹ Gå tillbaka till begynnelsen! Låt naturen vara ifred! Låt Gud vara ifred! Bevara Församlingen i Den Helige Ande, och kom bort ifrån alla de här biskoparna och påvarna med alla slags läror! Gå tillbaka dit vi började! Gå tillbaka! Om Jesus skulle komma ikväll, skulle man säga: "Jag är metodist."

Han skulle säga: "Det var inte så från begynnelsen!"

"Jag är presbyterian."

"Det var inte så från begynnelsen!" Vad var det i begynnelsen? En Pingstupplevelse av Den Helige Andes dop. Det var så Den började.

⁶⁰ Men, ser Ni, vi måste fördärva det. Å, det gör det vackrare. Visst. Den där lilla församlingen, som stod där och dansade och ropade, och nere på gatan och folk kastade sten på dem,

hade roligt åt dem och allting sådant. Det där är inte så vackert. ”Men nu har vi den mäktiga Doxologin och Apostlarnas Trosbekännelse och å, Doktor Fil. Dr, Jur. Dr., dubbel Jur. Dr, *Den-och-den* som vår pastor.” Och kommer ut och säger: ”Ah-men”, liksom en kalv med magsmärter och går på så där, alla den där sortens saker.

⁶¹ Ursäkra mig, jag – jag menade inte att säga det där. Förlåt mig, jag menade inte att säga det på det där viset. Förstår Ni? Jag menade inte det. Det där är inte passande för en Guds tjänare.

⁶² Men titta, alla de där, jag . . . Det kom bara i mina tankar, ser Ni. Men de står och säger alla de där olika sakerna så där, övar före . . . Ni vet, säger: ”Nej, nu, Du säger inte det där rätt. ’Ah-men.’” Jag tycker om ett gott gammalt Pingstmöte, där Guds kraft faller och man bara skriker och ropar och prisar Gud och har det härligt. Det är sättet, Anden har fått tag i människorna. Men vi . . . Man kan knappast höra ett ”Amen!” längre, det är ett ”Ah-men”. Hur som helst är det dit vi kommer, ser Ni. De här organisationernas formella, stolta . . .

⁶³ Gjorde nu apo- . . . Fanns det en profetia om det där? Kommer Ni ihåg Paulus profetia igår kväll? ”Jag vet, att efter min bortgång ska svåra ulvar komma in ibland Er, och män av Er egen klass, Era . . . precis i den egna församlingen (den där Romersk-Katolska Kyrkan, som uppstod) ska uppstå ibland Er och dra iväg med lärjungar efter sig.” Och Paulus ulvar, finner vi, blev nikolaiter.

⁶⁴ Lyssna på då Anden talar genom profeten igen: ”I den yttersta tiden ska det komma farliga tider, för människorna ska älska sig själva, (’Jag är Doktor *Den-och-den*, säg ingenting till mig om Det nu. Du ska veta, att jag är presbyterian. Halleluja!’ Eller: ’Jag är pingstvän.’)” Vad gör det för skillnad, om Du inte är pingstvän till naturen? Upplevelsen av det, ser Ni. Jajamensan. ”Jag tillhör Assemblies.” ”Jag tillhör Church of God.” Tja, det där . . . Vad gör det för skillnad för Gud? Man måste tillhöra Riket där uppe, ser Ni. Det är riktigt.

⁶⁵ Om – om Ni nu ser . . . Alla de här sakerna är bara ett gyttor av – av festligheter. Nu står det: ”De ska bli obetänksamma, högmodiga, älska vällust mer än Gud.” Å, de kan inte gå till kyrkan på söndag kväll, så länge det finns något bra TV-program att titta på. Oj, oj! De har alltid . . . Till och med församlingarna har boll-lag och soppsupéer och cricket-partier och ”älskar vällust mer än Gud, trolösa, falska anklagare, hämningslösa och föraktar dem som är goda.” *De här föraktar de där*, ser Ni. *De här föraktar de där*, fryser ut dem. Föraktar dem, som *är* goda.

⁶⁶ Å, säger man, ”De är kommunister, broder.” Nej, då. Nej, nej.

⁶⁷ ”Obetänksamma, högmodiga, älskar vällust mer än Gud, trolösa, falska anklagare, hämningslösa, föraktar dem, som är

goda, har en *form* . . . ” Samfundsupplevelse, ser Ni. ”Har en form av gudsfruktan men förnekar dess kraft.”

68 Vad ville Du vara i den här tiden? Ser Ni: ”Har en form av gudsfruktan.” Går till kyrkan precis så from man kan vara på söndag och tar på sig shortsens på söndag kväll, klipper gräset på gården och får ut Oertel's 92. Och pastorn går ut och röker en cigarett och kommer tillbaka, Ni vet. ”Har en form av gudsfruktan!”

69 ”Jo, pastorn, de har en församling här uppe, de säger mig, att en dam blev helad här om dagen från en can- . . . ”

”Hrmm. Hrmm. Nonsens! Undrens tid är förbi.”

70 ”Jamen, vet Du vad? Jag – jag – jag var upp till en liten församling här om kvällen, den där lilla missionen nere på hörnet, och det var någon, som stod upp där, talade någonting, bab- . . . ”

”Å, kära vän, gå inte i närheten av sådant där! Det där är galna hundar. Oj! Akta Dig för det där. Det där är frimicklar. Gå aldrig . . . ”

71 ”Har en form av gudsfruktan och förnekar dess kraft, vänd Dig bort ifrån sådana! För det här är den sorten, som går från hus till hus och leder dumma kvinnor, som drivs av olika lustar, som aldrig kan lära sig något eller någonsin komma till kunskap om Sanningen.” Det där är exakt riktigt. Där är Ni, damernas hjälpförening, *den här* föreningen, *den där*. Den stackars församlingen har så många föreningar, att den inte ens kan predika Evangeliet längre. Pastorn kan inte få mer än tjugo minuter, och han måste tala om någonting annat då. Förstår Ni? Om de inte gör det, kommer diakonstyrelsen att möta honom. Jajamensan.

72 Å, broder, vad måste en god pastor göra idag? Bara göra så gott han kan att stå ute och kapa grenarna där de vill och låta bitarna falla där de vill och kasta ut det där. Det är allt. Jajamensan. Det är riktigt. Skona ingen, predika bara Ordet och stå fast vid Det, hamra på bara! Om de kastar Dig i fängelse, så predika Det i fängelset! Om Du blir satt någon annanstans, predika varhelst Du går! Fortsätt bara att gå och predika! Det är riktigt. Det där är nu vad som har skett. Ser Ni, de undertrycker det.

73 Nu kommer vi till Smyrnas Tidsålder. Den 8:e versen:

. . . till Smyrnas församlings ängel, skriv: ”Dessa saker säger den förste och den siste, som var död och lever.”

74 Jag vill, att Ni ska lägga märke till, att varenda gång Han presenterar Sig för en församlingstidsålder, lägger Han fram någonting av Sin Gudomlighet. Det är det första, som Han försöker göra känt för församlingen, det där, det är Hans

Gudomlighet. Han är Gud! Ser Ni den där stora frågan här bak, som Irenaeus och dem bråkade om? De försökte säga, att Guden i tre kosmiska, och det är en Gud i tre personer, och Gud i *detta*. Han sa: "Det finns ingenting sådant! Det är en enda Varelsestilar, och det är Gud Allsmäktig." Det är riktigt. Så man . . . De har alltid haft det där. Och Gud presenterar Sig här i början med en av Sina – av Sina Gudomligheter. Ser Ni, Han presenterar Sig först här borta: "Jag är Han som var, som är och ska komma. Och jag är Den Allsmäktige." Här sätter Han igång direkt med Smyrnas Tidsålder nu.

⁷⁵ Lyssna nu till Honom: "Jag. . ."

. . . *till Smyrnas församlings ängel* . . . (Och vi tror, att det är Irenaeus.) . . . *skriv: "Dessa saker säger den förste och den siste, . . ."*

Förstår Ni? Presenterade Sig: "Jag är den här församlingstidsålderns Gud, nu. Jag vill inte ha några fyra eller fem olika gudar häromkring. Jag – jag är Gud. Ser Ni, så är det."

. . . *som var död och lever. (Amen!)*

⁷⁶ Det där, det är nu presentationen. Nu – nu betyder *Smyrna* "bitterhet", och det kommer ifrån ordet myrra – myrra. Och den första församlingen – den första församlingen, och . . . Hade förlorat sin första kärlek, den efesiska församlingen. Och den här församlingen hade börjat få en "bitterhetens rot", som kom upp i dem, därför att den här församlingen, den huvudsakliga församlingen, den stora delen, (majoriteten av dem, alltid) hamrade emot att Den Helige Ande skulle regera i församlingen, och de ville regera själva. De ville sätta upp ett prästerskap, de ville göra så, som folket i Gamla Testamentet gjorde. De ville ha präster. Och de . . . Om de hedniska gudarna, fordom, då de blev omvända, de hade präster osv. åt . . . Åt Jupiter, och präster åt Venus osv. De – de – de ville införa samma saker för att få *de här* männen. Ser Ni, hela saken är hednisk till att börja med. Alla hedningar har de där prästerna och sådana saker. Men – men den levande Gudens Församling, det är främmande för dem. Kristus är vår Präst, vår Överstepräst. Vi har en Överstepräst, och även ett bord, som vi äter vid.

⁷⁷ I den här församlingen hade det nu börjar spira upp "en bitterhetens rot". Varför? Den var bitter emot dessa, som ville fortsätta med Den Helige Andes ledarskap. Kärleken hade bleknat bort, och de försökte ersätta den med trosbekännelser och samfund, och kom bort ifrån Den Helige Andes ledarskap. Tänk på det! Det var därför bitterheten var i dem. All rikt.

⁷⁸ Den första församlingen, nu, den här . . . Bitterheten började krypa in. Den andra församlingen, litet mer. Och till sist kröp den raka vägen in, för de skulle skapa "en bättre församling". De trodde, att de skulle det. Just här hade de någonting förnämt,

de framstående romerska människorna kunde komma in. Varför? De hade en påve, de hade – de hade framstående män, kardinaler osv. De klädde sig fint. De kom bort ifrån allt oväsen och allting de hade, mycket stillsamt. Visade, att de var döende. Mmm. Mmm. De var döende. Och så blev de förnäma och de skapade en bättre kropp. Det första här uppe, de fick hela saken in i ett stort kyrkligt samfund, den Romerska Universella församlingen, den Romersk-Katolska Kyrkan i den mörka medeltiden. Ja, då, de hade framstående män, och de hade klass.

⁷⁹ Å, det var mycket vackrare än då de brukade stå ute på gatan ”och vara tvungna att gå omkring i fårskinns och getskinns, och utblottade och söndersågade och – och utskrattade och bli drivna med”, och som Paulus sa i Hebreerbrevets 11:e kapitel.

⁸⁰ Å, denna betydande, stora, finklädde församling med underkjolar på sig, och – och alla de här andra sakerna, som de har på sig så där. Visst, det såg förnämnt ut: ”Fader, Pastor, Doktor, Fader *Den-och-den*.” Oj, oj! De kunde ta på sig någonting riktigt fint där.

⁸¹ Men, ser Ni, det var någonting korsat. Korsat! Ser Ni, det hade inget Liv i sig. Och de kan inte längre gå tillbaka, det är orsaken till, att de aldrig reser sig. Den lutherska väckelsen reste sig aldrig upp igen. Wesleys väckelse reste sig aldrig upp igen. Nazarenernas väckelse reste sig aldrig upp igen. Inte heller kommer pingstväckelsen att resa sig upp igen. Varför? För att man dödade den. Man korsade den med världen, med den nikolaitiska idén, att inte låta Den Helige Ande få Sin vilja fram. Det är riktigt. Man korsar församlingen, och den kan inte avla sig tillbaka igen. Då man förökar sig, får man flera metodister. Baptisterna förökar sig, får flera baptister. Katolikerna förökar sig, får flera katoliker. Man får samma sak, som man tar ut ur skalet på axet. Men låt mig säga Er en sak! Då Den Helige Ande kommer tillbaka, har Den med Sig *ny* födelse och *nytt* Liv, omvändelse. Andens dop för Församlingen tillbaka till sig själv igen, sätter tillbaka Livet i den.

⁸² Hybridmajs har inget liv i sig. Det liv den har, är nästan alldeles utsuget. Vi kommer nu att få det där i den där mörka medeltiden där: ”Det lilla Du har, håll fast vid det!”, sa Han. De hade pressat ut det alltsammans. Men nu kommer det inte att reproducera sig igen. Nu . . .

⁸³ Men Jesu Kristi Kropp är inte – är inte en organisation. Jesu Kristi Kropp är en mystisk Kropp, det är en Kropp av . . . I ett Rike, som är ett andligt Rike, som sattes på jorden av Jesus Kristus, som är det här Rikets Kung, Översteprästen som ska offra offer för de vägfarande i Sitt Rike. Han är en Profet (Ordet), som predikar Sanningen och för in Guds Ljus i det här Riket, och Han är både Profet, Präst och Kung i det här Riket. Och hur kommer vi in i det här Riket? Genom samfundet?

Genom brev? Genom handskakning? Men ”genom en enda Ande är vi alla indöpta i en och samma Kropp”, vilken är Jesu Kristi mystiska Kropp, och vi är indöpta dit, inte genom vatten, inte genom bestänkning, inte genom begjutning, inte genom något slags vattendop, utan ”genom en enda Ande, Den Helige Ande, är vi alla indöpta i en och samma Kropp”, 1 Korintierbrevet 12. Ja, vi är indöpta i den här Kroppen genom en enda Ande, Den Helige Ande, då tillhör vi inte någonting annat än Kristus. Man är Kristi egendom. Det är ett mystiskt Guds Rike, som har satts upp så, att vi kommer in i Det genom Den Helige Andes dop. Jag älskar det där! Hmmm!

Det finns människor nästan överallt,
 Vilkas hjärtan står i brand
 Av den eld som föll vid Pingsten,
 Som renade och gjorde dem rena.
 Å, den brinner nu i mitt hjärta,
 Å, ära vare Hans Namn!
 Jag är så glad att jag kan säga att jag är en av
 dem.

Jag är en av dem, jag är en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, jag är en av dem,
 Halleluja!
 En av dem, jag är en av dem,
 Nu är jag så glad att jag kan säga, jag är en av
 dem.

Fastän de här människorna kanske inte lär
 sig vara, (Teol. Dr., Fil. Dr. Förstår Ni?) . . .
 kanske inte lär sig vara,
 Eller skryter med världsligt rykte,
 Har de alla fått sin Pingst,
 Döpta i Jesu Namn.
 Och de berättar nu både långt och brett,
 Hans kraft är än densamma,
 Jag är så glad att jag kan säga, jag är en av dem.

Är Ni inte glada? Jajamensan. Bara en av dem. Det är alltsammans.

⁸⁴ Jag kommer ihåg då jag vandrade ner genom Memphis, den där lilla, gamla, färgade damen med sitt huvud böjt där borta. Hon sa: ”God morgon, pastorn!”

Jag sa: ”Hur visste Du, att jag var pastor?”

Hon sa: ”Herren sa till mig: ’Hans pastor kommer nerför gatan, har en brun hatt på sig, bär en resväska.’” Hon sa: ”Jag visste, att Du var han, då jag såg Dig komma.” Förstår Ni? Å, hon var en av dem. Det är riktigt! Å, så god Gud är!

⁸⁵ Nu tror jag någonting. . . [Broder Branham läser en anteckning, som gavs till honom. – Utg.] ”Den lilla flickan Ni bad för – för på söndag kväll, från Bedford, ska just ha dött. Det

här kan inte . . . Var snäll och be!” En liten flicka, som vi . . . De bad för henne här på söndag kväll, från Bedford, ”har – har just dött”, sa de. Låt oss be!

⁸⁶ Herre Jesus, jag ber, att Du på något sätt, på något vis, Herre, låter våra böner gå igenom för det där barnet! Vi överlåter den lilla åt Dig, vår Fader, Gud. Och vi tänker på de här människorna, som var här och bad och bad om förbön för den där lilla flickan. Å, Fader, Gud, jag ber, att – att det här meddelandet inte må vara så, Fader. Vi vet inte, men jag ber, att Du ska ha barmhärtighet och ge styrka och låta den lilla få uppstå och leva till Guds ära! I Jesu Kristi Namn ber vi om det. Amen. Må Herren Jesus lägga till Sina välsignelser!

⁸⁷ En församling, nu. Nu är församlingens namn förknippat med dess karaktärs natur. La Ni märke till, att *Smyrna* betyder ”bitter”? Och lägg märke till var och en av församlingarna nu, det är så, att församlingens namn har någonting att göra med församlingens karaktär. Jag skulle kunna säga någonting här, men det är bäst, att jag inte gör det, för Ni skulle uppfatta mig fel. Förstår Ni?

⁸⁸ Ditt namn gör det också. Du kanske inte vet det, men det gör det. Jaa, då. Nu säger man: ”Det är numerologi.” Nej, det är det inte. Då Jakob föddes, kallade de honom för *Jakob*, vilket var ”undanträngare”. Men då han brottades med Ängeln, ändrade Gud hans namn till *Israel*, ”en furste”. Är det där riktigt? Saulus var ”Saulus från Tarsus”, en elak man. Men då han kom till Jesus, kallades han för ”Paulus”. Simons namn var ”Simon”, men då han kom till Jesus, kallades han för *Petrus*, ”en liten sten”. Jajamensan. Ens namn har att göra med vad man . . . Det har en inverkan på ens karaktär.

⁸⁹ Och den här församlingen kallades för *Smyrna*, för att den var döende. *Smyrna* betyder ”bitterhet”. Med andra ord, en bitterhetens rot höll på att komma upp och höll på att kväva den, den var på väg till myrran. Det är det, de smörjer kroppar med, myrra, ser Ni. Det var myrra, rökelse, som en smörjelse. Myrra används till att – att smörja döda kroppar med, sedan de har balsamerat dem osv. Har att göra med döden, och församlingen var döende.

⁹⁰ Och, å, kan Ni inte se det idag, vänner, den mäktiga pingströrelsen, som verkligen hade Liv för några år sedan, kan Ni inte se, att den nu håller på att smörjas med myrra? Förstår Ni? Samma smörjelse, som var i den här församlingen *här* har kommit ända fram och smörjer den här, *här* framme. De dör ut, för att de går tillbaka till kyrkliga trasor och tar av sig sin vita klädnad, de heliga. De små människorna, som stod där ute, och en äkta Helig Ande, talade i tungor och gav uttryck åt Gud. Och, broder, de var så ärliga och ”hellylle och en yard breda”. De – de var absolut äkta, man kunde lita på dem överallt. Nu vet man

inte, vad man ska lita på och vem man ska lita på. Förstår Ni? Det är någonting, som har hänt. Någonting har hänt. Vad är det? De har blivit smorda med myrra, bitterheten. Reser sig upp. En . . .

⁹¹ Vad hade orsakat det? En kom in, det fanns en – en församling, som kallades, den första var General Council. Sedan kallade de det för Assemblies of God. Ut ur Assemblies of God kom Church of God. Från Church of God började de sedan titta tvärs över, säga: ”Ni är Assemblies.” De andra sa: ”Ni är Church of God.” Ut ur det där kom sedan United Pentecostal Church of God, som en konsekvens. Och sedan innan man visste ordet av, å, då hade de istället för att ta emot Ljuset och vandra i Det, redan organiserat sig så, att de inte kunde ta emot Ljuset.

⁹² Då nu dopet i ”Jesu Kristi” Namn framfördes istället för ”Fadern, Sonen och Den Helige Ande” till Assemblies of God, hade de redan förankrat sig, så att de inte kunde ändra det. Och de vet, att Det är Sanningen! Jag utmanar vem som helst av dem att visa, att det inte är rätt med hjälp av Bibeln. Det är absolut Sanningen. Men vad kan de göra? De kan inte göra det. Ser Ni, de skulle förstöra sin trosbekännelse, de kan inte.

⁹³ Vad gjorde då Oneness? Istället för att ta emot Det och gå vidare blev de formella: ”Välsignad vare Gud i evighet! Vi har Ljuset, och det har inte Ni. Vi är de . . .” Vad gjorde de? De organiserade det. Man kan inte organisera Gud. Gud är till och med utan form, säger Bibeln. Nej, det är ingenting formellt med Gud.

⁹⁴ Sedan försökte nu Assemblies att organisera Honom och göra sig . . . Sin . . . Sin den – den – den verkliga Församlingen. Och så kom Oneness med, försökte organisera sin, och de ”hade mera Ljus”. Så vad gjorde de? De blåste ut det genom sitt eget själviska, bittra sätt de gick fram på. Istället för att ge ut det med salt och sötma, försökte de utesluta den andre, inte ha någonting med honom att göra. Och det var det, som gjorde det. Det hade sopat rent, då. Innan man visste ordet av kom en annan upp, de hade *det här*, och nu bröt de upp. En sa: ”Han kommer på en vit häst.” Den andre säger: ”Han kommer på ett vitt moln. Välsignad vare Gud, jag ska starta mig en organisation här borta.” Ser Ni, vilket sätt de gör det på? Det spridde myrra – myrra. Vad gjorde det? Det stängde av broderskapet.

⁹⁵ Mången kvinna, man ikväll i Assemblies of God skulle vilja komma och bli döpt i Jesu Kristi Namn, då de vet, att det är Guds Sanning. De skulle bli uteslutna, om de gjorde det.

⁹⁶ Och mången Oneness från . . . Nu är jag inte Oneness. Jag tror inte på ”enheten” på det sättet de gör. Jag tror inte på *Jesus* liksom de skulle säga ”*Jesus*”. Det finns en massa Jesusar. Det är *Herren Jesus Kristus*. Det är riktigt. Och nu . . . Jag tror på det där på ett annat sätt än de gör. De döper i Jesu namn, i Jesu namn till pånyttfödelse, att ”Att bli döpt (pånyttfödelse) för in

Kristus till en för ens vattendop.” Jag tror inte det. Jag tror, att pånyttfödelsen kommer genom Jesu Kristi Blod genom Den Helige Ande. Det är riktigt. Dopet är bara en utvändig handling till det invändiga pånyttfödelseverket, som har gjorts. Förstår Ni? Så jag håller inte med om det där. Det är all right, men de är mina bröder allesammans.

⁹⁷ Då jag först började som baptistpredikant, kom de fram och sa: ”Broder Branham, kom över hit, vi – vi – vi har Den och vi bar Den hit bort.”

⁹⁸ Jag sa: ”Ingendera av Er, jag står mitt emellan de två grupperna och säger: ’Vi är bröder!’” Bryr mig inte om vad, jag bryr mig inte om, ifall en broder inte har samma åsikt, det gör inte ett dugg skillnad för mig, han är fortfarande min broder.

⁹⁹ Jag har en bror, som tycker om äppelpaj. Jag tycker bäst om körsbär, men jag kommer inte att utesluta honom. Han kan äta sin äppelpaj, och jag äter min körsbärspaj. Och jag tar *marängsmet* ovanpå min, om han inte vill ha det, å, då kan han få som han vill. Ni vet det där. . . Vad är det? Någoting vispat de lägger på det, Ni vet, ”vispgrädde”. Jag tycker om det. Håller på att bli för gammal för att äta det nu, men det är en. . . Men jag – jag – jag. . . Det där är vad jag tycker om. Om han inte tycker om det, måste han inte äta det. Det är all right, jag ska äta min. Men han är fortfarande min bror! Det är riktigt.

¹⁰⁰ Och så tycker jag om det där, jag tycker om gemenskap. Men då vi drar gränser så här och säger: ”Nej, det här är *vårt* samfund.”, och inte vill sträcka oss fram och skaka hand med vår nästa och säga: ”Gud välsigne Dig, broder!” Oj! Det är då man ropar på gemenskap. Om man inte gör det, får man den där roten av bitterhet, precis liksom Smyrnaborna fick fordom, och man orsakar samma sak. All right, så deras namn var ”bitter”.

¹⁰¹ Nikolaiterna fortsatte att undertrycka dem ända fram till den mörka medeltiden. Luthers tidsålder förde fram nådens första steg, ett litet Ljus började lysa. Sedan kom, efter det kom John Wesley med helgelsen, det blev litet ljusare. Och så kom Den Helige Andes dop med pingstvännerna och hämtade åter tillbaka fädernas tro. Men de kunde inte behålla det på det viset, följaktligen måste de organisera det, och då började de gå raka vägen tillbaka till nikolaiter igen. Precis exakt vad Bibeln säger, att de skulle göra.

¹⁰² Nu måste jag passa på här, annars får jag det. . . Det tar för mycket tid. Låt oss komma till den 2:a versen, eller den. . . Det skulle bli den 8:e, 9:e versen. All right, förföljelsen nu, 9:e versen:

Jag känner till dina gärningar, dina provningar, . . . fattigdom (men du är rik) . . . (Oj, oj!) . . . Jag. . . (Nu talar Han till Församlingen, nu, den verkliga Församlingen, inte de andra. De hatade dessa nikolaiternas gärningar.) . . . jag känner till deras

hädelse, som säger, att de är judar, och inte är det, utan de är Satans synagoga.

103 Nu klagade de. De var drabbade av fattigdom. De hade tagit allt, de hade. De hade byggt upp sin lilla kyrka så här, och eftersom de var en sådan pytteliten grupp, hade de trängt ut dem, den stora församlingen hade gjort det, bara undertryckt dem. Och Det står: "Jag vet. Jag vet, att Ni måste mötas nere på hörnet, Ni möts i gränden eller var som helst annars, där Ni kan." (Och jag har varit i katakomberna, där de måste mötas, gå under jorden och mötas osv.) "Jag känner till Era provningar, och jag känner till Era bekymmer osv. så där, men Ni har blivit rika genom de där provningarna." Oj, oj! Säger mig, att när en provning än kommer över Församlingen, så styrker det Den. Alltid styrker det Församlingen, i provningarna. "Jag känner till Era provningar, men Ni är rika." Varför? "Ni har hållit fast vid mig, Ni är rika. Men Era provningar skadar Er inte."

104 Nu . . . La Ni märke till det? Nikolaiterna hade skaffat sig en synagoga nu. Bibeln säger så här. La Ni märke till det här i den 9:e versen?

Där . . . som inte är det, utan är Satans synagoga.

105 Mmm, den sanna Församlingen hade trängts ut. Nikolaiterna hade tagit makten, och . . . De hade trängt ut de människor, som hade Den Helige Ande, så därför hade de – de hade inte någon användning för dem. Om Smyrna i Asien bara hade vetat, att de sakerna . . . Att martyrkronorna hade väntat dem, skulle de ha skakats. Förstår Ni? Med andra ord, nu, vad . . . Då den här profetian skrevs och sändes ner, och församlingen fick fatt i den, och de såg, att det var de, som skulle bära martyrens krona, å, de skulle . . . Å, det skulle ha skrämt dem till döds. De väntade det när som helst. Det kom inte i deras tidsålder. Då kanske en del av dem sa: "Nja, Du vet – Du vet, jag ska säga Dig, att den där profeten hade fel. Johannes hade fel, han – han . . . För det hände inte med oss här i Smyrna." Å, det skulle bli hundratals år senare. Förstår Ni? Men då Gud uttalar någonting, måste det gå i uppfyllelse.

106 Det är där vi läser fast vår tro, just där vid Guds Ord. Gud håller vartenda löfte. Oavsett . . . Man kanske tänker, att det måste ske just här, men det är kanske inte Guds tid, att det ska ske. "Men mitt Ord ska inte återvända till mig fåfängt, utan Det ska åstadkomma det, som det var avsett till." Gud kommer alltid att infria Sitt Ord, och i Sin egen bestämda tid kommer Det att bära frukt.

107 Så de här människorna var den ena, den första församlingen, men i den församlingen fanns de särdrag, som skulle komma fram i Smyrnaförsamlingen senare. Då skulle de nu komma att bära en martyrkrona, många av dem skulle bli dödade.

108 Låt oss nu ta den – den 10:e versen, då vi läser det här:

Frukta inte för någon av de här sakerna (Satans synagoga) som ni ska få lida! Se, djävulen ska kasta . . . er i fängelse, för att ni ska bli prövade. Och att ni ska ha prövningar i tio dagar. Var trofast intill döden, du, så ska jag ge dig en livets krona.

¹⁰⁹ Oj, oj! De uppmanades att inte frukta, då de kallades att dö för sin – sin religion. Nu, syster Wood, var Du än är, hoppas jag, att det här hjälper Dig. Syster Wood sa till mig här om dagen, att hon knappast kunde förstå, varför somliga kunde bli befriade och andra inte. Ibland måste man veta . . . Gud sa till de här människorna: ”Frukta nu inte för det, Ni, för Satan kommer att kasta in Er dit, för att den här nikolaitiska gruppen, som har kommit och tränger in Er, för jag tänker låta Er dö för min skull. Men jag ska ge Er en Livets krona på den dagen.” Så . . .

¹¹⁰ Se upp nu, Han sa . . . Om Ni nu lägger märke till det, då vi läser den här 10:e versen. Låt mig läsa Den om igen!

Frukta inte för någon av de här sakerna, som du ska få lida! Se, djävulen ska kasta en del av er i fängelse, för att ni ska bli prövade. Och ni ska ha prövningar i tio dagar, men var trofast intill . . . (La Ni märke till, att det där inte är till döden, utan ”intill” döden. Får Ni fatt i det?) . . . var trofast intill döden, du, . . . (Förstår Ni? Och det var de.)

¹¹¹ Nu sa Han, Satan . . . La Ni märke till, vem Han – vem Han klassade som den, som gjorde det? Nu var denna *Satans synagoga* ”nikolaiterna”. Det vet vi. Eller hur? Då var den en organisation, ett prästerskap, som höll på att uppstå, som skulle få de här människorna att lida, och det var meningen, att de skulle vara trofasta mot Evangeliet *intill* döden. La Ni märke till det i en bröllopsceremoni? Inte *till* döden skiljer oss åt, utan ”*intill* döden skiljer oss åt.” Förstår Ni? *Intill* och *till* är annorlunda, nu. Nu skulle de vara trofasta mot Kristus *intill* döden. ”Gå raka vägen ner till döden med det! Var inte rädd, för jag ska ge Dig en krona.”

¹¹² De här ”tio dagarna” nu, som de talar om här, de tio dagarna. En dag i Bibeln representerar ett år. Och de *tio dagarna* var om de sista ”tio åren” av den här D-i-o-c-l-e-a-t-i-o-n, Diocletians regering. Diocletian. Diocletian, det var den där store kejsaren som regerade i det sista . . . Nåväl, det var flera kejsare, som regerade under den efesiska Församlingstidsåldern. Och Nero, tror jag, var en. Och den här Diocletian här var den siste, som regerade de sista tio åren, och han var den blodtörstigaste förföljaren av dem alla. Han gled bara in med sin grupp, och de – de mördade de kristna, och dödade dem, de brände dem, de – de gjorde allting, och det var tio år av den blodtörstigaste förföljelse. Och hans tid och hans regering varade från 302 till 312. Det avslutade Smyrnas Tidsålder, med Konstantins

tillträde. Och han kom in 312, Konstantin gjorde det. Det där var de tio dagarna av provningar. Och det började med Nero och slutade med Diocletian. Och det började med Nero, det var omkring år 64 e. Kr., då Nero intog tronen.

¹¹³ Den 11:e versen nu, är ett löfte. Nu ska vi ha det här strax före avslutningen:

Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna! Den, som övervinner, ska inte skadas av den andra döden.

¹¹⁴ Nu måste jag säga någonting här, för att. . . Om jag tänker det i mitt hjärta och inte säger det, är jag en hycklare. Förstår Ni? Jag vill, att Ni ska lägga märke till någonting i det här Skriftstället, och jag tror, att det var en av de största förbryllande sakerna för mig så länge, tills jag fick reda på det. Låt oss nu läsa det där riktigt noga nu! Förstår Ni?

Den som har ett öra. . . (Med andra ord: "har ett öra att höra med. Ser Ni, det är öppet för Anden.") . . . låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna! . . .

Nu, ser Ni, kommer samma sak, den här förföljelsen och allting. Varenda del av det sammanfaller delvis i varenda församling. *Församlingarna.*

. . . Anden säger till församlingarna. Den, som övervinner. . . (I vilken församling? Efesiernas? Japp. All right. Smyrna? Japp, allesammans.) . . . Den som övervinner i alla församlingarna, ska inte skadas av den andra döden.

¹¹⁵ Den, i Laodiceas församling, som övervinner vad? Övervinner nikolaiterna, övervinner det, som hör världen till, övervinner de här samfunden, övervinner de här prästerskapen, övervinner allting av världen och förråder det och älskar Kristus. Du kommer inte att skadas av den andra döden. Varför? Han har fått Evgit Liv. Det Evida Livet kan inte dö. Jesus sa: "Den, som hör från mig, ytterst Evgit Liv, ska aldrig dö. Jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen."

¹¹⁶ Nu, där nu. . . Nu kommer man att. . . Det kommer att vara många, som motsätter sig det här, men jag vill, att du ska tänka riktigt noga, innan Du fattar Ditt beslut. Förstår Ni? Jag kommer att säga någonting nu.

¹¹⁷ Det är orsaken till, att jag inte tror, att det finns ett Evgit helvete. Det kan inte finnas ett Evgit helvete. För att om det någonsin fanns ett Evgit helvete, då fanns det alltid ett Evgit helvete, för Evgit. . . Det finns bara en enda form av Evgit Liv, och det är det, som vi alla strävar efter. Och om man kommer att brinna för alltid och i Evighet, då måste man ha Evgit Liv och brinna, och då vore det Gud, som brann. Man kan inte ha ett Evgit helvete, och Bibeln säger klart, att "helvetet skapades".

Och om det har skapats, är det inte Evgigt. Vad som helst, som är Evgigt, har aldrig skapats. Det fanns alltid, det är Evgigt. Och Bibeln säger, att "Helvetet skapades åt djävulen och hans änglar." Helvetet skapades, det är inte Evgigt. Och jag tror inte, att en person kommer att bli straffad i Evighet.

118 Jag tror, att Bibeln klart påstår här, att: "Den, som övervinner, inte ska skadas av den andra döden." "Döden" nu. Ordet "död" kommer från det. . . Det är detta, är "avskiljning". Då vi nu är skilda från Gud, i synden, är vi redan döda. Bibeln säger så. Vi var främmande för Gud, vi var avstängda, vi var döda i synd och överträdelser. Vi var en främling för Gud och för Hans förbund. Och då vi sedan tar emot Gud och får Evgigt Liv, är vi Hans barn och en del av Honom.

119 Min lille pojke där, Joseph, är en del av mig, vad jag. . . Vad Han än skulle göra. Han. . . Jag kanske. . . Han kanske inte har. . . Om jag vore en stor, rik man och hade en massa arvegods, så kanske han, han ärver till och med vad som helst, men han är fortfarande son, han är en del av mig. Visst, han är en del av mig. Nu kan jag inte förneka honom mer än jag kan förneka mig själv, för han är en del av mig. Blodprovet skulle utvisa, att han är min. Förstår Ni?

120 Och Blodprovet visar, om man är Guds eller inte. Förstår Ni? Ni är Guds barn och Ni har Evgigt Liv. Men den själ, som syndar, den *själen* ska avskiljas. Är det riktigt? Då kommer den inte att finnas längre. Titta nu! Vad som helst, som hade en begynnelse, har en ände, för vad som helst, som hade en begynnelse, är en skapelse. Men Gud blev inte skapad, Han var alltid Gud. Det finns inget ställe, där Han blev skapad. Och enda sättet, som vi någonsin kan få Evgigt Liv på, är att vara en del av den skapelsen. Glory! Å, om vi kunde se Det! Ser Ni, vad Den Helige Ande gör för Er? Det är Den Helige Ande, Skaparen själv, Gud Fader i form av en Ande, som kallas "Den Helige Ande", för att Den var över kroppen, som kallades Jesus, Hans Son. Så Han skapade Jesus, kroppen, det är orsaken till, att Den måste dö. Gud bodde i detta mänskliga kött, och blodcellen bröts sönder, och Livet från blodcellen kom tillbaka.

121 Det är orsaken till, att den gamle troende i Gamla Testamentet inte kunde gå bort. . . Han gick bort med samma fördömelse, som han hade, då han kom. Men i Nya Testamentet, säger Hebreerbrevet, att: "Den troende, som en gång har renats, har inte längre något medvetande om synd."

122 I Gamla Testamentet nu, hämtade de ett lamm, han la ner det, la sina händer på det, den troende. Prästen skar halsen av det, han kände hur det blödde och hörde dess bråkande. Och det dog, och han kände dess lilla kropp stelna till, och det var dött. Han visste, att det där borde ha varit han, lammet tog hans plats. Prästen tog blodet, la det på altaret och – och röken steg upp,

och den var en bön om förlåtelse för den tr- . . . [Blankt ställe på bandet. – Utg.] . . . Och det där animaliska livet kunde inte komma tillbaka över en människa och sammanfalla med den mänskliga anden, för det var en djurisk ande. Djuriskt liv och mänskligt liv, den kunde inte göra det. Men då en . . . Det var orsaken till, att han gick ut med samma lust att synda, samma sak. Kom in, för att han hade begått äktenskapsbrott, och offrade sitt offer, och gick ut med samma sak i sitt sinne. Det är riktigt.

¹²³ Men då den troende här . . . Å, Guds Församling, misslyckas inte att få tag i det här! Den troende, som en gång uppriktigt går fram till Guds Son och genom tron lägger sina händer på Honom (Oj, oj!), tittar in i Hans ansikte där med den där spotten hängande i Hans ansikte, Blodet, som rinner nerför Hans ansikte, känner plågorna av: "Min Gud! Min Gud! Varför har Du övergivit mig?" Å, broder, då Du ser vilket pris, som dog för Dig, och Vem det var, Emanuel, Gud, som dog i Ditt ställe!

¹²⁴ Vad händer då? Den troende då, då den där Blodcellen slets sönder i Guds Son . . . Vad skapade den där blodcellen?

¹²⁵ Vad är Du? Du är en enda liten cell, som kom från Din far. Honan har inte hemoglobinet. Honan framställer bara ägget, äggkläckningsmaskinen, hon ska bära ungarna. Men blodet kommer ifrån hanen, det är orsaken till, att barnet får faderns namn. Och sedan, men kvinnan, som gifter sig med en man tar hans namn för barnens skull. Hon blir en äggkläckningsmaskin åt barnet, som hon ska föda åt mannen. Men som jag sa: en höna kan lägga ett ägg, men om hon inte har varit tillsammans med fågelhannen, kommer det inte att kläckas.

¹²⁶ Det där är, sa jag, det är orsaken till, att vi har så många gamla, kalla, formella församlingar idag. De kom på den här nikolaitiska idén, fick en massa nästen fulla med ruttna ägg, och de kommer aldrig att kläckas, för de är inte . . . Man skulle kunna göra vad som helst för dem (kalla dem för biskopar, diakoner och vad som helst, allt), de kommer aldrig att tro på tecknen, som ska följa de troende, för de har aldrig varit tillsammans med Maken, Jesus Kristus. Om man någonsin blir befruktad av denna Guds krafts Make . . .

¹²⁷ Då den där Blodcellen slets sönder där på Golgata, och det där Livet, som fanns där inne, den lille, lille Jehova . . . Å, det borde vara slående!

¹²⁸ Som Ni vet, tittar alla efter ett tecken. Eller hur? Alla säger: "Å, visa mig ett tecken!" Juden sa: "Visa mig ett tecken!"

¹²⁹ Låt mig ge Er ett tecken! Gud gav Er ett tecken en gång. De bad om ett tecken. Israel bad om ett tecken. Han sa till profeten: "Jag ska ge dem ett evinnerligt tecken: en jungfru ska bli havande. En jungfru ska bli havande och ska föda en Son." (Amen.) "Han ska kallas *Immanuel*, 'Gud med oss.'" Det största tecken, som någonsin har getts.

¹³⁰ Då Gud, himlarnas och jordens Skapare, skapade solsystemet. Stå där ute på Palomar och titta genom det där teleskopet där, så kan Du se hundratjugo miljoner ljusår bort. Räkna ut det i engelska mil, och där bortom finns det ändå måne och stjärnor och världar, och Han skapade dem alla. Bara blåste dem ur Sina händer, *så där*. Ja!

¹³¹ Och denne store Skapare blev min Frälsare. Kom ner till en liten Bloodcell, inte genom en man, utan kom jungfruligt till en kvinna och tog detta lilla pollen från kvinnan och formade Sig ett litet hus och bodde i det. Å, det – det – det borde vara slående! Jehova! Jehova, som grät över en gödselhög i ett stall. Jehova i en krubba av halm. Det är ett evinnerligt tecken, åt en del av de här inbiliska människorna! Jehova, Gud, ett gråtande Spädbarn (Halleluja!) i ett stinkande stall. Och så tycker vi, att vi är någonting, sätter upp näsan. Om det skulle regna, skulle det dränka en. Och så gå och tycka, att man är någonting! Och Jehova, som låg i ett stall, över en – en gödselhög, gråtande som ett litet. . . Vilket litet spädbarn som helst. Det borde vara slående! Det där är ett tecken. Gud sa: ”Jag ska ge Er ett evinnerligt tecken.” Det där är ett riktigt tecken. Jehova, lekande som en pojke. Jehova! Jehova arbetande i en verkstad, sågande trä som en snickare. Halleluja! Oj, oj, oj! Jehova, som tvättade fiskares fötter. ”Jag ska ge Er ett tecken.”

¹³² ”Å, men vi måste ha prästerskapet, vet Ni, med mantlarna och alla snoddarna, kragarna och. . .” Förstår Ni? Å!

¹³³ ”Jag ska ge Er ett evinnerligt tecken.” Jehova, som står på borggårdarna med spott på Sitt ansikte. Jehova, utsträckt, naken, i en kropp, mellan himlar och jord. Han föraktade korsets skam. Vi har Hans staty här med en liten trasa omkring Honom. Naturligtvis var det bara skulptören, som gjorde det. De klädde av Honom naken, skämde ut Honom! Å, den där skaran av hycklare, då den där stunden kom! Det här är människans dag, Herrens tillkommelses dag. Jehova! Jehova döende, ja, ingenting hände. Jehova bedjande, ingenting hände. Mmm. Det är riktigt. Det borde vara slående! Det där är ett evinnerligt tecken. Det där är tecknet, som alla människor skulle känna till. Så dog Han, Jehova dog. Då började jorden skaka. Oj, oj!

¹³⁴ Sedan uppstod Han från graven och for upp i Höjden. Jehova, som återvände i form av Den Helige Ande för att leva i Sin Församling, ibland Sitt folk. Glory! Jehova, som går ner genom församlingen och förnimmer sinnets tankar. Jehova, som helar de sjuka. Jehova, som talar genom läppar tills människan inte har någon kontroll över sig själv. Jehova, som kommer tillbaka på engelska och översätter det. Vill Ni ha ett tecken? Amen! Denne Jehova kom ner till en sköka, reste upp henne, då hon var så – hon var så tarvlig, att inte hundarna ville titta på henne, och tvättar henne vit som snö och ger henne ett hjärta så rent som en lilja. Oj, oj! Jehova, som tar en drinkare, som ligger där nere i gränden och

flugäggen är över hela hans mun, och får honom till att predika Evangeliet . . . ? . . . Jesu Kristi Blod som renar oss!

¹³⁵ Då Han var på jorden, gick Han till den sämsta stad, som fanns, och till de sämsta människor, som fanns, och de gav Honom det sämsta namn, som fanns. Det är riktigt. De behandlade Honom sämst, och de kallade Honom vid det värsta namn, som någon kunde kallas, "Beelsebub", en djävul. Det sämsta de kunde ge Honom, gav människorna Honom.

¹³⁶ Men Gud lät Honom uppstå, och Han gav Honom en tron så hög, att Han måste titta ner för att se Himmelen. Amen! Glory! Och gav Honom ett Namn över vartenda namn, som har nämnts i Himmelen och på jorden, och hela familjen i Himmelen och på jorden har uppkallats efter Honom. Det där är, vad människorna tyckte om Honom. Det där är, vad Gud tyckte om Honom. Å, Gud, lät mina tankar vara lika som Dina, Fader! Jajamensan. Å, dyrbara Namn!

¹³⁷ "Den, som tror på mig, har Evtigt Liv.", nu. Om det nu finns endast en enda form av Evtigt Liv, och man får det, och vi söker efter det genom Jesus Kristus, så är det Guds Liv. Så då den där Blodcellen slets sönder på Guds Son, och den där lille Jehova, som var inlagd inuti den här Mannen, som kallades Jesus (då Gudomens fullhet bodde i Honom kroppsligen), och då vi nu tar emot *det* Blodet till våra synders förlåtelse, kommer den Anden, som var över inte en man utan över Gud. . . Glory! Bibeln säger: "Guds Blod."

¹³⁸ Någon sa: "Kom ihåg, Han. . . Säg ingenting om judarna, för Han var jude." Han var inte jude. Han var varken jude eller hedning, Han var Gud. Det är riktigt. Han var skapat Blod. Gud gjorde det speciellt. Det var Hans eget, och genom detta skapade Blod tar vi emot Det som vår benådning, för Han dog döden åt oss. Då den där Blodcellen slets sönder, släppte det loss Den Helige Ande till att komma tillbaka över oss, och nu är vi Guds söner och döttrar genom en Andens födelse. Så Livet, som var Guds, som inte hade någon begynnelse och inte heller någonsin kommer att få någon ände, är mitt och Ert genom Guds nåd i Jesus Kristus. Varsågod!

¹³⁹ "Helvetet" nu, vi ska gå tillbaka till det en stund. Jag säger Er, att – att det kan inte vara. . . Jag tror verkligen på ett brinnande helvete. Jajamensan, Bibeln säger så, eldsjön. Men nu kan det inte vara en allt-. . . Det kan inte vara någonting Evtigt. Det skulle kunna vara. . . Bibeln säger aldrig, att det är Evtigt, Den säger "evinnerligt" helvete. Säger inte ordet Evtigt, Den säger ett "evinnerligt" helvete. Nu är det berett åt djävulen och hans änglar, ett evinnerligt helvete, inte ett Evtigt ett. Nu, efter. . . Den där själen kan bli torterad där för sina gärningar i tio miljoner år, för allt vad jag vet. Jag vet inte, vad *evinnerligt* kan vara i Guds ögon. Det kan vara i fem minuter, det kan vara i

en miljon år, det kan vara i tio miljoner år, men det kommer att komma en tid, då den där själen kommer att upphöra att vara.

140 Här är vad Bibeln säger, ser Ni. Se:

. . . den, som övervinner, ska inte skadas av den andra döden.

141 Den första döden skiljer oss ifrån våra nära och kära. Vi går in i Guds Närhet, aldrig ut ur Hans Närhet. Förstår Ni? Om det nu finns en andra död, då måste det vara själens död. Och den, som då övervinner världen, eller övervinner det, som hör världen till, har Evgigt Liv och ska inte drabbas av den andra döden. Varsågoda, Evgigt Liv. Men syndaren. . . Bibeln säger: "Den kvinna, som lever i vållust är död medan hon lever." Är det riktigt? "Den själ, som syndar, den ska förvisso dö." Vad är *dö*? Fullständigt "avskiljas", "ingenting mer". Förstår Ni? Den är nu avhuggen, det är rätt. Den är avhuggen, det är inte mera med den. Hur länge kommer det att vara, att bli det? Den kommer att gå ner genom samma process, som den kom i, och den kommer att komma dithän, att det inte blir någonting kvar av den. Den kommer bara att gå tillbaka från vad det nu var, den blev gjord av.

142 Vi skulle kunna ta cellen och sönderdela cellen till en cell, till en annan cell, tills man kommer fram till den första cellen. Sönderdela den cellen, då får man blodets kemi, man kommer in i blodets olika kemikalier, och så kommer man fram till en liten del i den där cellen: det är livet. De kan inte finna den. De vet ingenting om den. Det där livet kommer nu till sist att komma dithän, att det inte finns längre, vad det nu är för kemikalier i livet, jag tror inte, att det har någon kemi. Det borde vara andligt.

143 Och sedan, i detta, kommer det att fullständigt dela upp sig och inte finnas längre. Det är vad Bibeln säger: "Den själ, som syndar, den ska dö." "Och de, som övervinner i de här församlingstidsåldrarna här, ska inte skadas av den *andra* döden." Kroppen dör först, själen dör därefter, och den kommer inte att finnas längre. Förstår Ni? Det där är. . . Tror Ni, att det är Bibeln, som säger det där?

144 Kom nu ihåg, att om helvetet är Evgigt, då har Bibeln fel, då Den säger, att "helvetet skapades". Och om då en människa ska brinna i Evighet i helvetet, då skulle hon vara tvungen att ha Evgigt Liv för att vara vid medvetande om att brinna. Är det riktigt? Nåväl, hur många former av Evgigt Liv finns det? En. Det är riktigt. Bara ett enda Evgigt Liv.

145 Gå nu inte bort och säg: "Broder Branham tror inte på helvetet."! Broder Branham tror verkligen på helvetet. Bibeln lär, att det finns ett helvete. Precis lika säkert som att det finns en – en plats för vila, finns det en plats för – för straff. Och Gud kommer förvisso att se till, att en själ, som syndar mot Honom,

blir straffad. Och för att avvisa Jesus Kristus som ens Frälsare, man kommer förvisso att bli straffad för det. Men det kommer att bli en tid, då man inte finns längre. Men hur många miljoner år det kommer att ta för en, att gå tillbaka till det, vet jag inte. Men en gång. . .

¹⁴⁶ Man är en tidens varelse tills man föds på nytt, sedan är man en Evigt varelse. Och enda sättet man kan få Det, är att ha en del av Gud i sig, som är Evigt Liv. Kan Ni se det? Visst.

Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna! . . .

¹⁴⁷ Jag älskar Honom. Gör inte Ni det? Jag är så glad för att ha Evigt Liv. Det där bekymrar mig inte längre, för vi har ju Evigt Liv nu. Och jag vet det, och jag litar på att alla ska få Det, vi allesammans.

¹⁴⁸ Irenaeus, ja, jag hade en anteckning här om Irenaeus, om "att läsa läsa den här historien". Att orsaken till att Irenaeus valdes är, att han hade (den ursprungliga) Pingstförsamlingens tecken, som följde honom.

¹⁴⁹ Om nu Gud. . . Hur många tror, att Församlingen började vid Pingsten? All right. Hur många tror, att Gud godkände Församlingen vid Pingsten? All right, sir. Så om det där var Guds första Församling, och det är, vad Han kallade en "Församling", och Han är Vinträdet nu, vi är grenarna, om Vinträdet någonsin låter en gren till växa ut, vad kommer den då att vara? Pingst. Ja! Kanske inte till namnet, nu. Nu har vi *namn* av Pingst, men det är inte mer än metodist, baptist, presbyterian, pingstväänner. Det där betyder inte ett dugg, ser Ni, det är bara ett namn. Men så länge Du har en Pingstupplevelse i Ditt hjärta, är Pingsten i Din själ och ger Dig Evigt Liv, då har Gud lovat Dig att: "Du ska aldrig drabbas av den andra döden". Att Du har Evigt Liv och inte *kan* drabbas av den andra döden. Förstår Ni? Man har. . . Man är. . .

¹⁵⁰ "Bedröva inte Guds Helige Ande!" Bedröva Den inte nu (göra saker, som är fel)! Om man gör det, får man betala för det, för Bibeln säger: "Bedröva inte Guds Helige Ande, med vilken Ni är beseglade fram till Er återlösnings dag!" Är det riktigt? "Bedröva inte Den Helige Ande!"

¹⁵¹ Å! Det kommer att bli en underbar dag, någon morgon, någon av de här gångerna. För att visa Er, att uppståndelsen kommer att vara alltomfattande: "Det ska vara två ute på ett fält, och jag ska ta en, och två i en säng, och jag ska ta en." Ser Ni, det kommer att vara natt på en plats och dagsljus på andra sidan av jorden. Den blir en alltomfattande uppståndelse, den där Borttryckelsen. Guds basun ska ljuda, och varenda en av dessa, av den här lilla församlingen *här, här, här*, och till och med den lilla skaran, som gick igenom *där* och kom ut *här, här, här*.

152 Då den där jungfrun, den där jungfrun, då hon såg i den sjunde väkten, att. . . Kom nu ihåg, att det var sju jungfrur! Är det riktigt? Rättare sagt, jag menar, att fem jungfrur gick ut. . . Tio jungfrur gick ut för att möta Herren, fem var visa och fem var ovisa. Är det riktigt? Och i väkterna nu emellertid, var det sju väkter. Och vid slutet av den sjunde väkten (en del sov ifrån *den här väkten, den här, den här, den här* och *den där, . . .*), i den sjunde väkten, då var det en röst, som gick ut: ”Se, Brudgummen kommer, gå ut och möt Honom, Ni!” Och de steg upp och redde till sina lampor. Och alla de där andra steg upp fram igenom *här*. Å, kommer inte det där att bli en underbar tid!

Å, vi brukade sjunga en liten sång:

Det är en underbar tid för Dig,
 Vilken underbar tid för mig!
 Om vi alla bereder oss att möta Jesus, vår Kung,
 Vilken underbar tid, det kommer att bli!

Här, låt oss se efter, om vi kan sjunga den:

En underbar tid för Dig,
 En underbar tid för mig.
 Om vi alla bereder oss att möta Jesus, vår Kung,
 Vilken underbar tid, det kommer att bli!
 (Kommer inte det där att bli underbart?)

Å, kommer det inte att bli underbart där,
 Att inte ha några bördor att bära?
 Att glatt få sjunga, medan hjärtats klockor
 ringer,
 Å, kommer det inte att bli underbart där?

153 Hur många av Er vet, att Ni kommer att komma hem? Hur många vet, att Ni kommer att gå ut genom den där dörren? Det vet man inte. Hur många vet, om Ni går ut, att Ni kommer att komma in igen? Det kan man inte säga. Så låt inte den här kvällen misslyckas! Svik inte Gud ikväll, för det här kan vara sista kvällen Du har tid eller en chans! Vem är Du i alla fall? Varifrån kom Du? Vart är Du på väg? Den enda bok i världen, som kan tala om för Dig, vad det är, är den här välsignade gamla Bibeln här. Och det där är Bibeln vi tror på, det där är den Gud, vi tror på.

154 Och om Du inte är med i den här Bruden, med i den här lilla gruppen av minoriteter långt *här* nere idag, och blir utträngd av trosbekännelser och samfund osv., om – om – om Du inte är i den lilla gruppen. . . Nu behöver Du inte ansluta Dig till det här tabernaklet, Du behöver inte ansluta Dig till någonting, Du behöver bara bli född in i det där Riket. Om Du nu vill ha Ditt umgänge bland metodisterna, baptisterna, presbyterianerna, var Du än vill ha det, det är Din ensak. Ser Du, Du umgås med vem Du än vill. Men jag ska säga Dig en sak: då Du blir född på nytt, vet Du att: ”Lika barn leka. . .” Oj!

155 Någon frågade mig en gång, sa: ”Broder Branham, Du sa till de där människorna: ’Gå tillbaka till metodistförsamlingen!’”

Jag sa: ”Visst. Låt dem kasta ut dem, så har de ingenstans att gå.” Så då får vi se. . .

Det där är all right, gå tillbaka, det kommer inte att dröja länge, ser Ni. Det kommer inte att dröja länge, de kommer att vara tillbaka här igen.

156 Som Ni vet, en gång i . . . Noa . . . ark, trygghetens plats, Noa, det var en stor flod, som kom. Och så släppte Noa ut kråkan ur arken, och den bara fortsatte att kraxa och se sig omkring. Å, den var nöjd, för den var en asfågel ända från början. Den kunde flyga från det ena gamla döda kadavret och äta magen full av den här mulan, och fara dit bort på den här – det här gamla fåret och äta magen full av det, och någonting annat, det var ju bara alla slags gamla döda kadaver, som låg däromkring.

157 Så kråkan sätter sig bara ner där och kraxar på: ”Gosse, jag har ett jubileum alldeles själv!”, bara kraxar på.

158 Men då de släppte ut den lilla duvan, var den en annan natur. Den där stanken, den ”kunde inte stå ut med den. Mmm!” Varför? En duva har ingen galla, den är den enda fågel, som inte har någon galla. Den kunde inte smälta det, så det enda den kunde göra, var att komma raka vägen tillbaka till arken och knacka på dörren.

159 Gå bara vart Du vill! Det enda jag ber Dig att göra, är att bara komma in i Riket, och jag vet, vart Du kommer att gå. Du kommer inte att kunna stå ut med det längre, broder, Du kommer att säga: ”Jag har gått över gränsen, jag har lämnat den här världen bakom mig.” Jajamensan. Det är förvisso så.

Å, de var samlade i den övre salen,
 Alla bedjande i Hans Namn,
 De var döpta med Den Helige Ande,
 Och kraft till tjänsten kom.
 Det Han nu gjorde för dem den dagen
 Kommer Han att göra för Dig, samma sak,
 Jag är så glad att jag kan säga: ”Jag är en av
 dem.” (Är inte Ni det?)

En av dem, jag är en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga . . . en av dem,
 Halleluja!
 En av dem, jag är en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga: ”Jag är en av
 dem.”

Hur många är glada för det ikväll? Oj, oj!

Kom, min broder, sök den här välsignelsen
 Som kommer att rena Ditt hjärta från synden,
 Som kommer att sätta igång glädjeklockornas
 ringning

Och kommer att bevara Din själ brinnande!

Å, det brinner nu i mitt hjärta,

Å, glory till Hans Namn,

Jag är så glad att jag kan säga . . . en av dem.

En av dem, jag är en av dem,

Jag är så glad att jag kan säga . . . en av dem,
 Halleluja!

En av dem, jag är en av dem,

Jag är så glad att jag kan säga: "Jag är en av
 dem."

¹⁶⁰ Nu, medan vi sjunger den här nästa versen, vill jag, att Ni ska skaka hand, liksom Ni gör varenda kväll, alla metodisterna och baptisterna och presbyterianerna. Skaka hand med varandra, och var till och med vänliga nog att tugga varandras tuggummi, om Ni kan! Var nu bara riktigt, riktigt vänliga, var sällskapliga nu, medan vi sjunger den!

Jag är en av dem, jag är en av dem,

Jag är så glad att jag kan säga: "Jag är en av
 dem."

En av dem, jag är en av dem,

Jag är så glad att jag kan säga: "Jag är en av
 dem."

Fastän de här människorna kanske inte lär sig
 vara,

Eller skryter med världsligt anseende,

Har de alla tagit emot sin Pingst,

Döpta i Jesu Namn.

Och de berättar nu både vitt och brett,

Att Hans kraft än är densamma,

Jag är så glad att jag kan säga . . .

Låt oss nu verkligen sjunga den!

Å, en av dem, en av dem,

Jag är så glad att jag kan säga . . . en av dem,
 Halleluja!

En av dem, en av dem,

Jag är så glad att jag kan säga: "Jag är en av
 dem."

¹⁶¹ Skulle Du vara villig att bli martyr för Honom tillsammans med Smyrnaborna? Om det kom dithän, att Du måste möta döden eller ta tillbaka det, skulle Du möta den? Jajamensan. Å, Gud, det skulle vara ett nöje. Jajamensan. Det är den vägen jag vill vandra, direkt i talarstolen. Det är riktigt. Jag trodde jag måste det, och de kom att få det här i Tyskland för inte så länge sedan.

Å, de skulle skjuta mig med ett mörkersikte, och tyska soldater sprang runt omkring mig och höll tillbaka *så där*. Jag tänkte: "Så underbart det skulle vara att få dö för min Herre, just här på fältet!" Oj, oj! Vilken – vilken underbar sak!

¹⁶² Nåväl, låt mig sjunga en liten sång för Er! Får jag? Har Ni – har Ni tid till bara en pytteliten en? All right. Jag kan inte sjunga den, jag talar den. Å, jag har alltid velat sjunga. Och en vacker dag, då Ni kommer över till Ert härliga, stora hem där uppe i Paradiset, långt nere vid slutet av skogen där nere, där Russel Creech och jag kommer att vara på jakt, Ni vet. Långt nere vid slutet av skogen finns det en liten hydda där borta, som broder Neville sjunger om, *Bygg mig en hydda i hörnet*, (jag trodde han talade om mitt ställe) . . . *i Härlighetens land*. En av de här morgnarna, då Du går ut till Din fina veranda där borta, och ser Dig omkring så där, hör Du långt där nere i hörnet någon, som sjunger:

Förunderlig nåd, så ljuvligt är ljudet,
Som frälste ett vrak som mig!

¹⁶³ Du säger: "Å, pris ske Gud, broder Branham klarade av det. Där är han, jag hör honom stå där borta just nu och sjunga *Förunderlig nåd*."

¹⁶⁴ Det kommer att vara en förunderlig nåd, som förde mig dit. Det är riktigt.

Men det dryper av blod, ja, (Det är därför jag predikar Det Här.) det dryper av blod,
Detta Den Helige Andes Evangelium dryper av blod,
Lärjungars blod, som dog för Sanningen,
Detta Den Helige Andes Evangelium fortsätter att drypa av blod.

Den förste som dog för denna Den Helige Andes plan,
Var Johannes Döparen, men han dog som en man.
Sedan kom Herren Jesus, de korsfäste Honom,
Han lärde, att Anden skulle frälsa människorna från synden.

Där var Petrus och Paulus och Johannes den gudomlige,
De gav sina liv, så detta Evangelium skulle lysa.
De blandade sitt blod, liksom profeterna fordom,
Så Guds sanna Ord kunde ärligt bli sagt.

Där är själarna under altaret, (De här martyrerna) som ropar: "Huru länge?"

Tar det för Herren att straffa dem, som har gjort fel? (Lyssna! Snabbt!)

Men det kommer att bli flera, som ger sitt livs blod,

För detta Den Helige Andes Evangelium och dess röda flod.

Det dryper av blod, ja, det dryper av blod,

Detta Den Helige Andes Evangelium dryper av blod,

Lärjungars blod, som dog för Sanningen,

Detta Den Helige Andes Evangelium fortsätter att drypa av blod.

165 Å, det kommer att . . .

[En syster talar ett annat tungomål, en broder ger en tydning. En broder talar ett annat tungomål, en syster talar ett annat tungomål. Blankt ställe på bandet. En broder ger en tydning. – Utg.] Glory! Amen. Amen. Hmm. Hmm. Glory! Amen. Ja.

166 Amen. "Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna!"

Jag älskar Honom . . .

Tillbe nu, se efter, vad Han vill göra! Om Du aldrig har älskat Honom tidigare, skulle Du vilja älska Honom nu? Skulle Du vilja stå upp och erkänna Honom, ta Honom som Din Frälsare?

. . . mig, (Gud välsigne dig, broder!)

Och köp- . . .

Någon annan, som vill stå upp, säga: "Jag vill ha Honom, just nu, jag vill älska Honom."?"

. . . -sning

På Golgatas . . .

Gud välsigne Dig, syster! Gud välsigne Dig, där bak, unga dam!

Jag älskar Honom . . .

Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingen!

. . . Han först älskade mig

Och köpte min frälsning

På Golgatas träd.

167 Vår himmelske Fader, då Du ser de här tre stå på sina fötter, å, Gud, ber jag Dig att vara barmhärtig, å, Evige, och att ge dem förlåtelse för varenda synd och frälsning, Den Helige Ande i deras liv, så att de inte drabbas av den andra döden. De inser, Herre, ikväll då de står här, att – att det är någonting, som är nära förestående. Den Helige Ande har gett varning. Att få se

Guds Ande falla ibland människorna, se Den verka precis enligt Skrifterna, bara tre budskap och så ta slut. Å, Gud, ett budskap till varje person.

¹⁶⁸ Nu, Fader, ber vi Dig att vara barmhärtig. Låt den där dyrbara Anden bli kvar mitt ibland oss. Må vi vörda Den, Gud! Bevilja oss det! Ta de här själarna i Din vårdnad, Fader, de är frukterna av Budskapet ikväll, och av budskapet från Den Helige Ande, som uttalades ibland oss. Och vi ber, Fader, Gud, att Du ska vara med dem deras livs alla dagar. Och må, ”i världen utan slut”, må vi få möta dem där inne, frälsta genom Kristi Blod och nåd! Vi ger dem till Dig nu, Fader, fyll dem med Din Helige Ande! För vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

¹⁶⁹ Gud välsigne Er, mina bröder! Vem som än är nära de där människorna, som stod där, kristna, skaka hand med dem, då de sätter sig, ge dem . . . Önska dem Guds hjälp!

¹⁷⁰ Ser Ni, hur lydiga Den Helige Ande är, hur Den gör det precis vid avslutningen? Förstår Ni? Bibeln säger: ”Låt dem, som talar i tungor vara två, eller inte . . . Inte fler än tre”, ser Ni. Budskapet kom inte medan jag talade, sedan Det var avslutat. Det är så, det är meningen, att det ska vara, allesammans riktigt vördnadsfulla och lyssnar till, vad Anden talar. Vad hände sedan? Syndare stod upp för att omvända sig. Å, tänk! Den Helige Ande själv, som inte fick det . . . Ens genom Ordet, har kommit och yttrat Sig.

¹⁷¹ Jag känner en del av de där människorna, som talar i tungor, jag känner alla tre av dem, som talade. Och jag – jag känner dem, som gav uttydningarna. Jag vet, att deras liv är syndfria inför Gud. Broder Neville här, vår pastor, en metodistpredikant. Det är en metodistpredikant, som sitter här, som fick Den Helige Ande. Junie här borta, broder Jackson, en metodistpredikant till, som fick Den Helige Ande. Det är riktigt, med en gåva av tungotal och uttydning.

¹⁷² Och lägg märke till hur vi har församlingen, varenda en vördnadsfull. Gud talar. Ni ser, hur Han talar precis exakt enligt Bibeln. En. Budskapet kommer inte över precis rätt, Han uttalar det igen, men Han talar inte mer än tre gånger. Ser Ni, enligt Skriftställena där. Ser Ni, Han ger det där budskapet. Han trasslar inte in det, ”för profeternas andar är profeten underdåniga”. Allting lyssnar och stillsamt . . .

¹⁷³ Det är nu så, församlingen bör vara i ordning. Till Er människor, som kan vara här utifrån, som har hört mig tala om det, det är på det sättet, det bör vara. Ser Ni, budskapet går ut. Ser Ni resultatet? Det händer precis *då*. Någonting äger rum, precis exakt liksom anbedömning eller vilken annan ande som helst. Är Han inte underbar? Å, jag är så glad för att veta, att samma sak, som föreskrevs av den helige Paulus, just *här*, inte har dött fram till just *här*. Fortfarande samma sak. Å, jag är

så glad, att jag kan säga, att jag är en av dem. Är inte Ni det? All right.

174 Imorgon kväll nu, klockan sju, tar vi Laodiceas tidsålder, och det är *äktenskaps*-tidsåldern. Jag vill, att Ni ska komma, om Ni möjligen kan. Jag blev litet sen ikväll, kanske för att Den Helige Ande talade osv. Men det är tidigt än, den är bara tjugo minuter över nio. Och vanligen är jag här till klockan tio eller elva, så det är faktiskt tidigt här nere. Så, njuter Ni av Herrens budskap? Gör Ni verkligen det? Det matar Er själ.

175 Gud välsigne Er, mina barn! Ni vet, jag älskar Er av hela mitt hjärta. Och ibland, då Anden får tag i mig, skär det både . . . Det är så Ordet är, Det är skarpt som ett tveeggat svärd. Det skär, då Det kommer, då Det går, invändigt, utvändigt, på alla sätt. Men det är det, som omskar oss. Omskärelsen skär bara bort överskottsköttet, de ting, som vi inte bör ha.

176 Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till en sak. Hörde Ni Anden i uttydningen ikväll? ”Sluta med den där dårskapen!” Det där omskar. Var ärliga! Vi spårar ur allesammans, men Gud vet, hur Han ska raka av oss ojämnheterna. Eller hur? Det gör Han förvisso. Jag är tacksam för det. Är inte Ni det?

177 Är Du den lilla pianisten här? Jag ser inte . . . Är Teddy . . . ? Jag ser honom inte här någonstans. Är – är det här . . . ? All right, syster, om Du vill. Är det där Din dotter, broder Daulton? Svärdotter. All right. Våldigt fin liten dam, så glad, att Du är en kristen. All right, vad är vår gamla avslutningssång? Låt oss försöka med en, precis innan vi gör det, nu! Bara en minut, syster, innan vi sjunger *Ta det Namnet Jesus med Dig!*

178 Hur många kan *Glöm inte familjebönen?* Hur många ber i Er familj, Er familj ber? Å, det är bra. Låt oss försöka med den en gång, bara liksom i gamla tider nu!

Glöm inte familjebönen!
Jesus vill möta Dig där.
Han vill ta alla Dina omsorger,
Å, glöm inte familjebönen!

Tycker Ni om den där? Låt oss försöka den igen!

Glöm inte familjebönen!
Jesus vill möta Dig där. (Nu har Du en träff.)
Han vill ta alla Dina omsorger,
Å, glöm inte familjebönen!

179 [En syster säger: ”Broder Branham, skulle jag kunna få säga någonting?” – Utg.] Visst kan Du det, syster. [Systemen börjar tala. Blankt ställe på bandet.] Syster Nash, det där är mycket fint. Å, om man bara:

Om vi förtröstar och aldrig tvivlar, kommer
 Han säkert att föra Dig ut.
 Ta bara Din börda till Herren, lämna dem
 sedan där!

Lämna dem där, lämna dem där!
 Ta Din börda till Herren och lämna dem där!
 Om vi förtröstar och aldrig tvivlar, kommer
 Han säkert att föra Dig ut.
 Ta Din börda till Herren, och lämna dem där!

¹⁸⁰ Tycker Ni inte om de där gamla hymnerna? Å, jag bara . . .
 Jag tror, att de där männen plockade upp pennan och blev
 inspirerade av Den Helige Ande till att läsa det där.

¹⁸¹ Liksom den blinda Fanny Crosby, då de världsliga
 människorna på den tiden försökte få henne att skriva världsliga
 sånger, de sa: "Å, Du kommer att bli en rik kvinna."

Hon sa: "Jag har invigt mitt liv åt Kristus, och all min
 talang." Hon var blind, som Ni vet. Hon sa: "Jag – jag är skyldig
 Kristus mitt liv och allting." Hon sa . . .

¹⁸² Och då blev de liksom irriterade på henne, för att hon
 avvisade en sådan möjlighet. Hon sålde inte sin förstfödslo
 rätt liksom herr Presley och dem gjorde, utan hon – hon bevarade sin
 rättrådighet. Så hon – hon . . . De – de lämnade henne, sa: "Så
 då Du kommer till Himmelen, om det finns en sådan plats", sa
 de, "om Du är som Du är här, kommer Du att vara blind." De
 sa: "Tänk, om Du *är* blind", sa de, "hur skulle Du känna igen
 Honom?"

Hon sa: "Jag kommer att känna igen Honom, jag kommer att
 känna igen Honom."

De sa: "Tänk, om Du är blind! Tänk, om Du *är* blind!"

Hon sa: "Jag ska känna efter ärren efter spikarna." Sedan
 vände hon sig om, hon började gå tillbaka, och hon sa:

Jag ska känna igen Honom, jag ska känna igen
 Honom,
 Och återlöst ska jag stå vid Hans sida.
 Jag ska känna igen Honom, jag ska känna igen
 Honom,
 På ärren efter spikarna i Hans hand.

¹⁸³ Å, min Jesus, med dessa fem dyrbara sår, som blödde för mig
 där borta, hur skulle jag någonsin kunna förneka denne Dyrbare?
 Låt mig dö, låt mig gå . . . Låt mig gå vilken väg som helst, men
 låt mig aldrig förneka denne Dyrbare, som blödde där borta för
 mig! Ja.

¹⁸⁴ Och då Ni går härifrån ikväll, vill Ni: *Ta det Namnet Jesus
 Med Er*. All right, syster. Ska vi stå upp nu, allesammans!

. . . Namnet Jesus med Dig,
Sorgens och eländets barn!
Det ska ge Dig glädje och tröst,
Ta det med vart Du än går!

Dyra Namn (Dyra Namn), å, så ljuvligt! (å, så
ljuvligt)
Jordens hopp och Himmelens fröjd!
Dyra Namn (Dyra Namn), å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.

Nu, då vi böjer våra huvuden och sjunger dämpat:

Vi böjer oss för Jesu Namn,
Faller utmattade ner för Hans fötter,
Kungars Kung ska vi kröna Honom i
Himmelen,
Då vår resa är avslutad.

Dyra Namn, å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.
Dyra Namn, å, så ljuvligt!(Så ljuvligt!)
Jordens hopp och Himmelens fröjd.

SMYRNAS FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER SWD60-1206
(The Smyrnaean Church Age)

SERIEN JESU KRISTI UPPENBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska tisdag kväll den 6 december 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org